

ภาคผนวก จ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการใน
นิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551 และคำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร
ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร กนอ.02-1

ข้อบังคับคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๒๑ (๑) (๑๒) และ (๑๓) และมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๑๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๑ ชื่อฉบับเรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ชื่อฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๑/๒๕๓๑ ว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๑

(๒) ประกาศคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๔/๒๕๓๕ เรื่องว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ประกาศคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๖/๒๕๓๕ เรื่องข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม (แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ประกาศคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๒/๒๕๓๘ เรื่องข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม (แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๓) ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๘

(๕) ประกาศคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๑/๒๕๔๖ เรื่องข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม (แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๔) ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

(๖) ประกาศคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๒/๒๕๔๐ เรื่องข้อกำหนดและประเภทของกิจการอุตสาหกรรม การดำเนินการบริการที่พึงอนุญาตให้ประกอบกิจการในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๔ ในชื่อฉบับนี้ “ผู้ประกอบกิจการ” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม “ค่าบริการ” หมายความว่า ค่าบริการต่าง ๆ ในนิคมอุตสาหกรรม เช่น ค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการนำประปา เป็นต้น ตลอดจนค่าบริการรักษาสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าการรักษาตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตให้ประกอบกิจการ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม มี ๔ ลักษณะ ดังนี้

(๑) การประกอบอุตสาหกรรม

(๒) การประกอบบริการในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป

(๓) การประกอบพาณิชยกรรมในเขตประกอบการเสรี

(๔) การประกอบกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเนื่องกับกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ ๑๖ ประเภทและขนาดของการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามที่ กนอ. ได้กำหนดหรือให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ การกำหนดหรือให้ความเห็นชอบประเภทและขนาดของการประกอบกิจการดังกล่าว ให้ กนอ. พิจารณาโดยคำนึงถึงความสะดวกและความสะดวกสบายในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่ง

ในกรณีที่มีปัญหาว่าประเภทและขนาดของกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดสมควรหนึ่ง เป็นกิจการที่พึงอนุญาตให้ประกอบ ในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งแห่งใด ได้หรือไม่ ให้ กนอ. เสนอคณะกรรมการพิจารณา

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ กนอ. กำหนดให้การอนุญาต การแจ้ง หรือการติดต่อกิจการอื่นใด ให้กระทำโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การดำเนินการใดตามข้อบังคับนี้ ถ้าได้กระทำโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ กนอ. กำหนด ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ส่วนที่ ๒

การอนุญาตและการอนุญาตให้ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๘ ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการเป็นคนต่างด้าวมีความประสงค์จะซื้อหรือเช่าที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมให้ กนอ. เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบจำนวนเนื้อที่

ข้อ ๑๙ การประกอบกิจการในเขตประกอบการเสรี ผู้ขออนุญาตต้องพิจารณาถึงประโยชน์ที่จะได้รับและความสามารถในการแข่งขัน ทั้งนี้ การนำของออกไปนอกราชอาณาจักรหรือการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ภายในราชอาณาจักร ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการ ในนิคมอุตสาหกรรม ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานตามที่ กนอ. กำหนด

การอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ให้ กนอ. พิจารณาถึงความสอดคล้องกับประเภทหรือกลุ่มอุตสาหกรรมหรือกลุ่มกิจกรรมเป้าหมายตามที่คณะกรรมการได้อนุมัติโครงการจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่ง

ให้ กนอ. พิจารณากำหนดอนุญาตและแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบโดยเร็วภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาจากหน่วยงานราชการอื่นให้ขยายเวลาการแจ้งผลการพิจารณาออกไปจนกว่าหน่วยงานราชการนั้นได้พิจารณาเสร็จแล้ว จากนั้นให้ กนอ. ดำเนินการแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานราชการนั้น

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ กนอ. เห็นสมควรอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมที่ กนอ. บริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ให้ กนอ. ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งให้ผู้ขออนุญาตมาทำสัญญาซื้อขาย จะซื้อจะขาย เช่าซื้อ หรือเช่าที่ดินแล้วแต่กรณี และทำสัญญาการใช้ที่ดินตามแบบที่ กนอ. กำหนด ณ ที่ทำการของ กนอ. หรือสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจาก กนอ. เว้นแต่เป็นกรณีนิคมอุตสาหกรรมที่ กนอ. ร่วมดำเนินงานกับเอกชนหรือหน่วยงานอื่นและเอกชนหรือหน่วยงานอื่นนั้นเป็นผู้ทำสัญญาซื้อขาย จะซื้อจะขาย เช่าซื้อ หรือเช่าที่ดิน แล้วแต่กรณี ก็ให้ กนอ. มีหนังสือแจ้งเฉพาะกรณีการทำสัญญาการใช้ที่ดิน

(๒) ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตมีจุดประสงค์เป็นไปอย่างมาทำสัญญาภายในเวลาที่กำหนดตาม (๑) ได้โดยมีหนังสือขอขายระยะเวลา พร้อมทั้งแสดงเหตุผลความจำเป็นต่อ กนอ. ให้ กนอ. พิจารณาขายระยะเวลาตามความเหมาะสม

(๓) เมื่อผู้ขออนุญาตได้มาทำสัญญาตาม (๑) แล้ว ให้ กนอ. ออกหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมตามแบบที่ กนอ. กำหนด

(๔) ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่มาทำสัญญาตาม (๑) ภายในเวลาที่กำหนดและไม่มีหนังสือขอขายระยะเวลาต่อ กนอ. ให้ กนอ. มีหนังสือแจ้งการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมต่อไป

ในกรณีที่มีการสมมติหรือสิทธิอื่นใดตามวรรคหนึ่ง ประสงค์จะประกอบกิจการประเภทอื่นที่แตกต่างไปจากที่ผู้ประกอบการเดิมเคยได้รับอนุญาตจะต้องยื่นคำขออนุญาต เพื่อประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ และทำสัญญาการใช้ที่ดินตามข้อ ๑๒

หมวด ๒

เงื่อนไขการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาต

ส่วนที่ ๑

เงื่อนไขสำหรับประกอบอุตสาหกรรม การประกอบบริการ
การประกอบพาณิชยกรรม และการประกอบกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวข้องกับการ
กิจการในนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ ๑๖ ผู้ประกอบกิจการต้องประกอบกิจการตามประเภท ชนิด หรือขนาดของการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาต

การเพิ่มหรือการแก้ไขประเภท ชนิด หรือขนาดของการประกอบกิจการ ให้ผู้ประกอบกิจการยื่นคำขออนุญาตแบบพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่ กนอ. กำหนด

ให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม มาใช้บังคับแก่การเพิ่มหรือการแก้ไขประเภท ชนิด หรือขนาดของการประกอบกิจการ โดยอนุโลม และให้ระยะเวลาในการอนุญาตสิ้นสุดไปพร้อมกับการอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ในกรณีที่มีการเพิ่มหรือการแก้ไขเป็นการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้นำความในส่วนที่ ๒ ของหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบกิจการต้องประกอบกิจการให้เป็นไปตามแผนผังแม่บทสำหรับนิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่งและต้องพัฒนาที่ดินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กนอ. กำหนด

ข้อ ๑๘ การก่อสร้าง การดัดแปลง การรื้อถอน หรือการเคลื่อนย้ายอาคาร รวมทั้งการของอนุญาตอื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ผู้ประกอบกิจการต้องเสนอแบบแปลน แผนผังรายละเอียด และรายงานการตรวจสอบอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารต่อ กนอ. เพื่อพิจารณาอนุญาต ออกใบรับรอง แล้วแต่กรณี ตามแบบที่ กนอ. กำหนด

สำหรับการขออนุญาตประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมที่ กนอ. ไม่ได้บริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ถ้า กนอ. เห็นสมควรอนุญาต ให้ กนอ. ออกหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมตามแบบที่ กนอ. กำหนด

ข้อ ๑๙ การอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมมีระยะเวลาไม่เกินห้าปี โดยนับถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ทำ

การขอต่ออายุการอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่การอนุญาตสิ้นสุดไม่น้อยกว่าสามสิบวันตามแบบที่ กนอ. กำหนด เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้

ในกรณีที่ กนอ. ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ กนอ. มีหนังสือแจ้งให้ปรับปรุง แก้ไข หรือระงับการประกอบกิจการได้ หนังสืออนุญาตให้ต่ออายุให้เป็นไปตามแบบที่ กนอ. กำหนด

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการเป็นบุคคลธรรมดา และภายหลังได้ดำเนินการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล โดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว เมื่อผู้ประกอบกิจการดังกล่าวได้มีหนังสือแจ้งตามแบบพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่ กนอ. กำหนด ให้ถือว่าการอนุญาตให้ประกอบกิจการเป็นการอนุญาตแก่นิติบุคคลนั้นต่อไป โดยให้ กนอ. แก้ไขชื่อผู้ประกอบกิจการในหนังสืออนุญาตเดิมให้ตรงกับข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงไป

สำหรับการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมที่ กนอ. บริหารจัดการระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้ประกอบกิจการจะต้องทำบันทึกข้อตกลงแนบท้ายสัญญาการใช้ที่ดิน หรือสัญญาโอนสิทธิตามแบบที่ กนอ. กำหนด แล้วแต่กรณี ให้กับ กนอ. ก่อนจึงจะถือว่านิติบุคคลนั้นได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๕ ผู้ใดได้กรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่นใดในที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม โดยเป็นการได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินจากการขายทอดตลาดตามคำสั่งศาล หรือคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลาย หรือกรรมสิทธิ์ตกทอด หากผู้กรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่นใดในที่ดินนั้นมีหนังสือแจ้งความประสงค์ว่าจะประกอบกิจการเดิมในนิคมอุตสาหกรรมต่อไปตามแบบพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่ กนอ. กำหนด ให้ถือว่ากรอนุญาตให้ประกอบกิจการเป็นการอนุญาตให้แก่ผู้กรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่นใดนั้นต่อไป และให้นำความในข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

<div> <div>เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๐๖ ง</div> <div>หน้า ๔๖</div> <div>ราชกิจจานุเบกษา</div> <div>๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑</div> </div>	<div> <div>ข้อ ๒๒</div> <div>ในกรณีที่มีการหยุดดำเนินการ ผู้ประกอบการต้องแจ้งให้ กนอ. ทราบเป็นหนังสือภายในสามเดือนนับแต่วันหยุดดำเนินการ แต่ในกรณีที่เป็นการหยุดดำเนินการเพื่อโอนกิจการหรือโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ผู้ประกอบการต้องแจ้งให้ กนอ. ทราบล่วงหน้าเป็นหนังสือไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันโอน</div> <div>ข้อ ๒๓</div> <div>การโอนกิจการหรือโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้ผู้อื่น ผู้ประกอบการต้องมีหนังสือแจ้งให้ กนอ. ทราบ และในกรณีที่ผู้รับโอนประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ความหมายในข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</div> <div>ข้อ ๒๔</div> <div>ผู้ประกอบการต้องชำระค่าบริการตามอัตรา ระยะเวลา และเงื่อนไขที่ กนอ. ประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ชำระค่าบริการในครั้งใด กนอ. จะกำหนดอัตราค่าบริการครั้งถัดไปให้สูงขึ้นตามภาระค่าใช้จ่ายของ กนอ. ก็ได้</div> <div>ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีการตั้งราคาค่าบริการติดต่อกันตามระยะเวลาที่ กนอ. กำหนด อาจงดการให้บริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกจนกว่าผู้ประกอบการนั้น จะมาชำระค่าบริการทั้งหมด</div> <div>ส่วนที่ ๒</div> <div>เงื่อนไขเฉพาะการประกอบอุตสาหกรรม</div> </div>	<div> <div>ข้อ ๒๕</div> <div>การตั้งโรงงาน การขยายโรงงาน การก่อสร้าง การแก้ไขต่อเติมหรือดัดแปลงอาคาร โรงงานหรืออาคารอื่นเพื่อการประกอบกิจการ หรือการขยายกิจการ รวมทั้งการอนุญาตอื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ผู้ประกอบการต้องเสนอแบบแปลน แผนผัง และรายละเอียดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานต่อ กนอ. พร้อมทั้งแจ้งระยะเวลาการเริ่มก่อสร้าง และระยะเวลาการเริ่มประกอบอุตสาหกรรมโดยมีกำหนดเวลาตามสมควรให้ กนอ. พิจารณา</div> <div>ในระหว่างดำเนินการดำเนินการก่อสร้าง หาก กนอ. พิจารณาแล้วพบว่าผู้ประกอบการก่อสร้างโรงงานไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ให้ กนอ. มีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง</div> </div>
---	---	--

<div> <div>เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๐๖ ง</div> <div>หน้า ๔๕</div> <div>ราชกิจจานุเบกษา</div> <div>๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑</div> </div>	<div> <div>ให้ กนอ. แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ประกอบการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการได้เสนอแบบแปลน แผนผัง และรายละเอียดหรือรายงานตามวรรคหนึ่งครบถ้วนแล้ว</div> <div>เมื่อการก่อสร้างแล้วเสร็จและพร้อมจะเริ่มประกอบกิจการ ให้ผู้ประกอบการมีหนังสือแจ้งเริ่มประกอบกิจการต่อ กนอ. ตามแบบพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่ กนอ. กำหนดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่แล้วเสร็จหรือพร้อมจะประกอบกิจการ และให้ กนอ. มีอำนาจเกี่ยวกับการตรวจสอบการแจ้ง ให้ปรับปรุงแก้ไข และการออกไปรับแจ้ง ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</div> <div>ผู้ประกอบการต้องเริ่มประกอบกิจการภายในระยะเวลาสามปี นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการ เว้นแต่</div> <div> <div>(๑)</div> <div>ได้รับอนุญาตให้ขยายระยะเวลาเป็นหนังสือจาก กนอ.</div> </div> <div> <div>(๒)</div> <div>เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งต้องปฏิบัติตามข้อ ๒๖</div> </div> <div>ข้อ ๑๕</div> <div>การนำอาคาร โรงงาน อาคารอื่น ๆ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือทรัพย์สินอื่นที่ก่อสร้างหรือติดตั้งอยู่ในที่ดินของผู้ประกอบการไปจำนอง ขายฝาก ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือก่อระผูกพันใดๆ โดยไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน ผู้ประกอบการต้องแจ้งให้ กนอ. ทราบเป็นหนังสือภายในสิบห้าวันนับแต่ได้กระทำการดังกล่าว</div> <div>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการที่กระทำอยู่หรือมีผลให้ผู้อื่นซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการเข้ามาประกอบกิจการแทนจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก กนอ. เป็นหนังสือจึงดำเนินการได้</div> <div>ข้อ ๒๐</div> <div>ผู้ประกอบการต้องไม่ปลูกสร้างที่พักอาศัยใดๆ ในบริเวณที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ และต้องไม่ให้ผู้ใดพักอาศัยอยู่ในบริเวณที่ดินดังกล่าว เว้นแต่</div> <div> <div>(๑)</div> <div>เป็นผู้ประกอบการซึ่งให้บริการที่พักอาศัยในบริเวณที่จัดไว้สำหรับเป็นที่พักอาศัยหรือเพื่อพาณิชย์และบริการตามแผนผังแม่บทของนครอุตสาหกรรมแต่ละแห่ง</div> </div> <div> <div>(๒)</div> <div>ได้ดำเนินการภายใต้ลักษณะ วัตถุประสงค์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กนอ. กำหนด</div> </div> <div> <div>(๓)</div> <div>กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด</div> </div> <div>ข้อ ๒๑</div> <div>ผู้ประกอบการต้องรักษาความสะอาดในโรงงานหรืออาคารอื่น ๆ ในบริเวณที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ และต้องดำเนินการจัดเก็บสินค้า ผลิตภัณฑ์ที่เป็นของเสียที่ไม่ปะปนกัน</div> </div>	
---	---	--

ข้อ ๒๖ ผู้ประกอบกิจการต้องเริ่มก่อสร้างอาคาร โรงงานและเริ่มประกอบอุตสาหกรรมภายในระยะเวลาที่ กนอ. พิจารณาให้ความเห็นชอบหรือได้กำหนดตามความเหมาะสมแห่งกิจการ เว้นแต่จะได้รื้อถอนภายหลังระยะเวลาเป็นหนังสือจาก กนอ.

ข้อ ๒๗ เมื่อการก่อสร้างอาคาร โรงงาน ติดตั้งเครื่องจักร และทดลองเครื่องแล้วเสร็จพร้อมจะเริ่มประกอบอุตสาหกรรมและได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมแล้ว ให้ผู้ประกอบการมีหนังสือแจ้งการเริ่มประกอบอุตสาหกรรมต่อ กนอ. ตามแบบ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่ กนอ. กำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่แล้วเสร็จพร้อมจะประกอบอุตสาหกรรม

ในกรณี กนอ. ตรวจสอบการปฏิบัติตามคำขอ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข แล้วพบว่า ผู้ประกอบกิจการปฏิบัติไม่ถูกต้อง ให้ กนอ. มีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบกิจการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

ให้ กนอ. พิจารณาออกใบรับแจ้งการประกอบอุตสาหกรรมตามแบบที่ กนอ. กำหนดภายในกำหนดเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ทั้งนี้ ไม่นับระยะเวลาที่ผู้ประกอบกิจการต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามวรรคสอง

ให้ผู้ประกอบกิจการเริ่มประกอบอุตสาหกรรมเมื่อ ได้รับใบรับแจ้งจาก กนอ.

ข้อ ๒๘ ผู้ประกอบกิจการใดประสงค์จะขายการประกอบกิจการ ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่ กนอ. กำหนด

เมื่อ กนอ. ได้พิจารณาความถูกต้องของเอกสารหลักฐานและได้ตรวจสอบโรงงานเรียบร้อยแล้ว ให้ กนอ. ออกหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมส่วนขยายตามแบบที่ กนอ. กำหนด

ข้อ ๒๙ ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่ต้องดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อผู้อยู่อาศัยในบริเวณข้างเคียง ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีและใช้ระบบบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นที่มีขนาดและประสิทธิภาพเพียงพอที่จะปรับปรุงคุณภาพน้ำทิ้งทั้งหมดของโรงงานให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่ กนอ. กำหนดตลอดเวลาทำงาน

(๒) จัดให้มีและใช้ระบบจัดกลิ่น ฟุ้งละออง หรือวัตถุอันตรายที่มีประสิทธิภาพ

(๓) ดำเนินการกำจัดกากตะกอนจากกระบวนการบำบัดน้ำเสียและกากอุตสาหกรรมจากกระบวนการผลิตให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๔) ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการ โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรม

ในกรณีที่มิเหตุอันสมควรหรือโดยสภาพเป็นกิจการที่ไม่จำเป็นต้องดำเนินการตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้ กนอ. พิจารณาผ่อนผันหรือยกเว้นการดำเนินการดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควรหรือตามสภาพดังกล่าวแล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๓

มาตรการบังคับ

ข้อ ๓๐ ในกรณีผู้ประกอบกิจการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือในการอนุญาต หรือในสัญญาการใช้ที่ดินหรือบันทึกข้อตกลงแนบท้ายสัญญาการใช้ที่ดิน ให้ กนอ. มีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบกิจการระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการไม่ปฏิบัติตามที่ กนอ. ได้มีหนังสือแจ้งตามข้อ ๓๐ ให้ กนอ. มีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบกิจการระงับการดำเนินการเพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้อง

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการยังฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อ ๓๑ หรือไม่ระงับการดำเนินการตามข้อ ๒๔ วรรคสอง หรือกรณีที่มีการประกอบกิจการต่อไปจะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ ให้ กนอ. มีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๓ การอนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนครอุตสาหกรรมซึ่งได้ไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะสิ้นระยะเวลาการอนุญาต และให้ กนอ. ดำเนินการอนุญาตให้ใหม่ โดยผู้ได้รับอนุญาตต้องมาทำสัญญาและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ต่อไป

การขออนุญาตเพื่อประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้
ได้รับถึงและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ กบอ. ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามข้อบังคับนี้ และ
ให้ กบอ. พิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ระพีพร ศรีมงคล

ประธานกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๑) และมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓
มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ และวรรคห้า ของข้อ ๑๑ ของข้อบังคับ
คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ
ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

“ในกรณีที่มีโครงการหรือกิจการของผู้ขออนุญาตประกอบกิจการเป็นโครงการหรือกิจการ
ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงตามที่กฎหมายกำหนดหรือกำหนดโดยหน่วยงาน
ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายให้ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการจัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ
สิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้าน
คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น
ของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย รวมทั้งให้องค์การอิสระให้ความเห็นประกอบก่อน กบอ.
จึงจะพิจารณาประกอบกิจการดังกล่าว ต่อไป”

ให้ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย ตามวรรคสี่ ตามอัตราที่คณะกรรมการ ก.นอ. กำหนด”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๒/๑ ของข้อบังคับคณะกรรมการเคมีอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการ ไม่นับอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

“ข้อ ๑๒/๑ ในกรณีที่มีโครงการหรือกิจการของผู้ประกอบกิจการถูกร้องเรียนว่าโครงการ หรือกิจการดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อม หรือทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ และต่อมคอคณะกรรมการวินิจฉัยข้อร้องเรียนที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แล่งตั้ง ได้วินิจฉัยว่าโครงการหรือกิจการดังกล่าวเป็น โครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อม หรือทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ผู้ประกอบ กิจการจะต้องหยุดประกอบกิจการ และดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคสี่ ก่อน”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ประธาน คณะรัฐมนตรี

ประธานกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๑) และมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ จัดตั้งและเสถียรภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับมติคณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทยออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๕/๑ ของข้อบังคับคณะกรรมการการนิคม อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคม อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

“ข้อ ๑๕/๑ ผู้ประกอบกิจการอาจได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

การขอรับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนดว่าด้วยการนั้น

การอนุญาต หรืออนุมัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้ กนอ. พิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อ กนอ. พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุญาต หรืออนุมัติสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ประกอบการ ให้ กนอ. ออกหนังสืออนุญาต อนุมัติ แล้วแต่กรณี ให้แก่ผู้ประกอบการดังกล่าวต่อไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ประธาน

ประธานกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๑) และมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการนิคมอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๕ ปี นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังวันออก (มาบตาพุด) นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด นิคมอุตสาหกรรมแอมเอเซีย นิคมอุตสาหกรรมอาร์ ไอ แอล และท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๒ ปี นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๒/๑ เมื่อเทียบกับมาตรฐานการจัดการความปลอดภัย กระบวนการผลิตและการตรวจประเมินความปลอดภัยกระบวนการผลิตในนิคมอุตสาหกรรม ข้อ ๒๔/๑ ถึงข้อ ๒๔/๔๗ ของหมวด ๒ เงื่อนไขการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาต แห่งข้อบังคับคณะกรรมการ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการ ในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑

“ส่วนที่ ๒/๑

เงื่อนไขเกี่ยวกับมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิตและการตรวจประเมินความปลอดภัย กระบวนการผลิตในนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ ๒๔/๑ ในส่วนนี้

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสถานที่ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ในนิคมอุตสาหกรรม

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือการบริหารในนิคมอุตสาหกรรม

“ประกอบอุตสาหกรรม” หมายความว่า การทำ ผลิตภัณฑ์ ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ตรวจสอบ ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ล้างล้าง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ตามลักษณะกิจการของโรงงาน ตลอดจนการทดลองเดินเครื่องจักร

“กระบวนการผลิต” หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตรายร้ายแรง รวมถึงการจัดการเก็บ การใช้ การผลิต การครอบครอง หรือเคลื่อนย้ายสารเคมีใด ๆ ภายในเขตนิคมอุตสาหกรรม

“ความปลอดภัยกระบวนการผลิต” (Process Safety) หมายความว่า กระบวนการในการป้องกันหรือลดความรุนแรงจากสาเหตุร้ายแรงต่อชีวิตและทรัพย์สินที่อาจเกิดจากอุบัติเหตุการปฏิบัติงานที่เป็นผลจากการปฏิบัติงานของสถานะกระบวนการผลิตที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ โดยให้บูรณาการการดำเนินงานด้านเดินเครื่อง กระบวนการผลิตและวิศวกรรม รวมทั้งขั้นตอนดำเนินงานและการปฏิบัติให้ความปลอดภัยตลอดเวลา

“การจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิต” (Process Safety Management: PSM) หมายความว่า การจัดการให้เกิดความปลอดภัย การป้องกันอุบัติเหตุการเกิดอุบัติเหตุและการบาดเจ็บที่เกี่ยวข้องกับการกระบวนการผลิตที่มีสารเคมีอันตรายร้ายแรง โดยใช้มาตรการทางจัดการและพื้นฐานทางวิศวกรรมในการป้องกัน และควบคุมอันตรายจากกระบวนการผลิต และให้หมายความรวมถึงการแจ้งเตือน การออกแบบ การใส่ การผลิต การบำรุงรักษา การตรวจสอบ และการวางแผนหรือเคลื่อนย้ายสารเคมีอันตรายร้ายแรงในเขตนิคมอุตสาหกรรม

“สารเคมีอันตรายร้ายแรง” (Highly Hazardous Chemicals) หมายความว่า สารประกอบ สารผสมซึ่งอยู่ในรูปของแข็ง ของเหลว หรือแก๊ส ที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เช่น สารพิษ (Toxics) ที่ก่อมะเร็ง และทำให้เกิดการระคายเคือง อาการแพ้หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สารไวต่อการเกิดปฏิกิริยา (Reactivities) และทำปฏิกิริยารุนแรง สารไวไฟ (Flammables) สารระเบิดได้ (Explosives) สารกัดกร่อน (Corrosives) ตัวออกซิไดส์ (Oxidizing Agents) เป็นต้น ตามบัญชีรายชื่อท้ายข้อบังคับนี้

“แก๊สไวไฟ” (Flammable Gases) หมายความว่า แก๊สที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส และมีความดัน ๑๐๑.๓ กิโลปาสกาล สามารถติดไฟได้เมื่อผสมกับอากาศ ๑๓ เปอร์เซ็นต์หรือต่ำกว่า โดยปริมาตรหรือมีช่วงกว้างที่สามารถติดไฟได้ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปเมื่อผสมกับอากาศ โดยไม่คำนึงถึงความเข้มข้นที่สุดของการผสม

“ของเหลวไวไฟ” (Flammable Liquids) หมายความว่า ของเหลวหรือของเหลวผสมหรือของเหลวที่มีสารละลายผสมที่มีจุดวาบไฟต่ำกว่า ๓๗.๘ องศาเซลเซียสหรือ ๑๐๐ องศาฟาเรนไฮต์

“อันตราย” (Hazard) หมายความว่า สิ่งหรือสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บ หรือความเจ็บป่วยจากการทำงาน ความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สิน ตลอดจนความเสียหายต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือต่อสาธารณชน

“ชี้บ่งอันตราย” (Hazard Identification) หมายความว่า กระบวนการในการค้นหาอันตรายที่มีอยู่และการระบุลักษณะของอันตราย

“การวิเคราะห์อันตรายจากกระบวนการผลิต” (Process Hazard Analysis : PHA) หมายความว่า กระบวนการวิเคราะห์อันตรายจากกระบวนการผลิต

“อุบัติเหตุ” (Incident) หมายความว่า เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นแล้วและมีผลให้เกิดอุบัติเหตุ หรือเหตุการณ์เกือบเกิดอุบัติเหตุ

“อุบัติเหตุ” (Accident) หมายความว่า เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ หรือเหตุการณ์ที่อาจเกิดการบาดเจ็บ การขาดการควบคุม และเมื่อเกิดขึ้นแล้วมีผลให้เกิดการบาดเจ็บ หรือความเจ็บป่วยจากการทำงาน หรือการเสียชีวิต หรือความสูญเสียต่อทรัพย์สิน หรือความเสียหายต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือต่อสาธารณชน

“เหตุการณ์เกือบเกิดอุบัติเหตุ” (Near Miss) หมายความว่า เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

“การทบทวนความปลอดภัยก่อนการเริ่มต้นเครื่อง” (Pre-Startup Safety Review : PSSR) หมายความว่า การทบทวนตรวจสอบความปลอดภัยของกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับงานก่อสร้าง การติดตั้ง อุปกรณ์ใหม่ การดัดแปลงกระบวนการผลิต การเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิต การบำรุงรักษาครั้งใหญ่ ก่อนนำสารเคมีอันตรายร้ายแรงเข้าสู่กระบวนการผลิต รวมถึงก่อนนำอุปกรณ์ที่ใช้งานหรือเดินเครื่อง “ผู้รับเหมา” (Contractors) หมายความว่า ผู้รับเหมาขึ้นต้นและผู้รับเหมาช่วงตามที่กำหนดไว้

ในนิยามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

“งานที่ไม่ใช่งานประจำ” (Non-routine Work) หมายความว่า งานที่นอกเหนือจากงานปกติ งานที่ยังไม่เคยมีมาตามฐานการปฏิบัติงาน (Standard Operating Procedures) งานที่ไม่ได้ปฏิบัติบ่อย งานที่มีวิธีปฏิบัติแตกต่างจากที่แสดงไว้ในขั้นตอนการปฏิบัติงาน งานที่ไม่เคยปฏิบัติมาก่อน รวมถึงงานประจำ แต่มีความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายสูง

“การตรวจประเมิน” (Audit) หมายความว่า การตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิตที่เป็นระบบอย่างเป็นอิสระ โดยการจัดทำเป็นเอกสารเพื่อให้ได้หลักฐาน การตรวจประเมิน และประเมินว่าเป็นไปตามเกณฑ์การตรวจประเมินการปฏิบัติตามข้อกำหนด (Compliance Audits)

“การตรวจประเมินภายใน” (Internal Audit) หมายความว่า การดำเนินการตรวจประเมิน โดยคณะผู้ตรวจประเมินภายในของสถานประกอบการเอง เพื่อทบทวนระบบความปลอดภัยและการจัดการว่าองค์กรได้ดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิต ทั้งนี้ ผู้ตรวจประเมินภายในไม่ควรถูกเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้ไปตรวจประเมิน

“การตรวจประเมินภายนอก” (External Audit) หมายความว่า การดำเนินการตรวจประเมิน โดยคณะผู้ตรวจประเมินที่ขึ้นทะเบียนกับ กบอ. และได้รับการมอบหมายจาก กบอ. ให้ตรวจประเมิน เป็นกรณีไป

“เกณฑ์การตรวจประเมิน” (Audit Criteria) หมายความว่า บรรทัดฐานที่ใช้ในการพิจารณา ซึ่งอาจจะเป็นนโยบายขั้นตอนการดำเนินงาน หรือข้อกำหนดต่าง ๆ ทั้งนี้ เกณฑ์การตรวจประเมิน ดังกล่าวจะนำมาใช้อ้างอิงโดยเทียบเคียงกับมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิต

“คณะผู้ตรวจประเมิน” (Audit Team) หมายความว่า คณะบุคคลที่ดำเนินการตรวจประเมิน การปฏิบัติตามมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิต และการตรวจประเมินความปลอดภัย กระบวนการผลิตของแต่ละสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม

“ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง” (Specialists) หมายความว่า ผู้ที่มีความรู้และความชำนาญซึ่งเหมาะสมกับ สถานประกอบการนั้น

“สิ่งที่พบจากการตรวจประเมิน” (Audit Findings) หมายความว่า ผลของการตรวจประเมิน ตามหลักฐานการตรวจประเมินที่รวบรวมได้ โดยเทียบกับเกณฑ์การตรวจประเมินซึ่งสามารถตั้งได้ทั้ง ความสอดคล้องและความไม่สอดคล้องกับเกณฑ์การตรวจประเมินหรือโอกาสสำหรับการปรับปรุง

“ข้อเสนอแนะ” (Recommendations) หมายความว่า ข้อเสนอแนะของคณะผู้ตรวจประเมิน ที่เมื่อผู้ประกอบการสมควรเพื่อให้ดำเนินการพัฒนาปรับปรุง

ข้อ ๒๔/๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องดำเนินการจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิต ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน และการปรับปรุงแก้ไขที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๒๔/๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิต ดังต่อไปนี้ ต้องดำเนินการจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิต และการตรวจประเมินความปลอดภัยกระบวนการผลิต

(๑) กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตรายร้ายแรงในปริมาณครอบครอง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง เท่ากับหรือมากกว่าปริมาณที่กำหนดในบัญชีท้ายข้อบังคับนี้ หรือ

(๒) กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับแก๊สไวไฟหรือของเหลวไวไฟ ที่มีปริมาณครอบครองตั้งแต่ ๕,๕๕๕ กิโลกรัมหรือ ๑๐,๐๐๐ ปอนด์ขึ้นไป ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

กรณีกระบวนการตาม (๑) หรือ (๒) หมายความว่ารวมถึงอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องหรืออุปกรณ์ ข้างเคียงหรือที่ต่อเนื่องกับกระบวนการดังกล่าวด้วย เว้นแต่แก๊สไวไฟหรือของเหลวไวไฟซึ่งนำมาใช้เป็น เพื่อผลิตเท่านั้น เช่น ใช้สำหรับหม้อน้ำ หรือเติมน้ำมัน

ข้อ ๒๔/๔ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิต และการตรวจประเมิน ภายนอก ๑ ปี และการตรวจประเมินภายนอกทุก ๓ ปี ทั้งนี้ ให้นำรายการการตรวจประเมินภายนอก

ประกอบกรณียกข้อต่อออกเป็นอนุตต กบอ. หรือกรณีเกิดอุบัติเหตุเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย กระบวนการผลิต หรือกรณีของการขยายกำลังการผลิตที่กระบวนการผลิตที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย กระบวนการผลิต โดยมิได้มีความรวมถึงกรณียกขัณฑ์ ที่ยื่นรายงานการตรวจประเมินภายนอก ประกอบกรณียกขัณฑ์ กบอ.

ข้อ ๒๔/๕ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดให้มีข้อมูลและขั้นตอนแผนการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้พนักงานมีส่วนร่วมและรับทราบการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ หรือการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัย การปฏิบัติ และพัฒนาการวิเคราะห์อันตรายกระบวนการผลิต การพัฒนาในด้านอื่น ๆ ของการจัดการความปลอดภัย กระบวนการผลิต การให้ทราบและสามารถสืบค้นข้อมูลการวิเคราะห์อันตรายกระบวนการผลิต รวมทั้งข้อมูลอื่นเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ตลอดจนให้มีส่วนร่วมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อมูลความปลอดภัยกระบวนการผลิต (Process Safety Information : PSI)
- (๒) การวิเคราะห์อันตรายกระบวนการผลิต (Process Hazard Analysis : PHA)
- (๓) ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Operating Procedures : OP)
- (๔) การฝึกอบรม (Training)
- (๕) การจัดการความปลอดภัยสำหรับผู้รับเหมา (Contractor Safety Management : CSM)
- (๖) การทบทวนความปลอดภัยก่อนการเริ่มเดินเครื่อง (Pre-Startup Safety Review : PSSR)
- (๗) ความพร้อมใช้ของอุปกรณ์ (Mechanical Integrity : MI)
- (๘) การอนุญาตทำงานที่อาจทำให้เกิดความร้อนและประกายไฟ (Hot Work Permits) และการอนุญาตทำงานที่ไม่ใช่งานประจำ (Non-Routine Work Permits)
- (๙) การจัดการการเปลี่ยนแปลง (Management of Change : MOC)
- (๑๐) การสอบสวนอุบัติการณ์ (Incident Investigation : II)
- (๑๑) การเตรียมความพร้อมและการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน (Emergency Planning and Response : EPR)

(๑๒) การตรวจประเมินการปฏิบัติตามข้อกำหนด (Compliance Audits)

(๑๓) ความลับทางการค้า (Trade Secrets)

ข้อ ๒๔/๖ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมจะต้องดำเนินการรวบรวมข้อมูลความปลอดภัยกระบวนการผลิต ให้เสร็จสมบูรณ์ก่อนที่จะเริ่มทำการวิเคราะห์อันตรายกระบวนการผลิต เพื่อให้ผู้ประกอบการ และพนักงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานและการผลิตได้ตระหนักและทำความเข้าใจอันตราย ที่อาจเกิดจากการผลิตที่มีสารเคมีอันตรายร้ายแรง

ข้อ ๒๔/๗ ข้อมูลอันตรายจากสารเคมีอันตรายร้ายแรงในกระบวนการผลิต อย่างน้อย ต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและสูตรเคมีของสารเคมีอันตรายร้ายแรง

- (๒) ความเป็นพิษ
- (๓) ค่าการสัมผัสที่ยอมรับได้
- (๔) สมบัติทางกายภาพและทางเคมี
- (๕) ความสามารถในการทำปฏิกิริยา
- (๖) สมบัติในการก่อกร่อน
- (๗) ความเสถียรทางเคมีและความร้อน
- (๘) อันตรายที่เกิดขึ้นจากการผสมสารเคมี

ข้อ ๒๔/๘ ข้อมูลเทคโนโลยีกระบวนการผลิต อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) แผนภาพการไหล (Block Flow Diagram) หรือแผนภาพการไหลกระบวนการผลิตอย่างง่าย (Simplified Process Flow Diagram) และคำอธิบายแสดงขั้นตอนการผลิต

(๒) เคมีกระบวนการผลิต (Process Chemistry)

(๓) ปริมาณกัมกับสารเคมีอันตรายร้ายแรงสูงสุด

(๔) ขีดจำกัดค่าสูงสุดและสูงสุดที่ระบบปลอดภัย (Safe Upper and Lower Limits) ของแต่ละอุปกรณ์ เครื่องจักร และกระบวนการผลิต เช่น อุณหภูมิ ความดัน อัตราการไหล หรือองค์ประกอบ เป็นต้น

(๕) การประเมินผลสัมฤทธิผลตามจากการเบี่ยงเบนไปจากค่ากำหนดเดิม รวมทั้งผลกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัยของพนักงาน

ในการมีผู้ประกอบอุตสาหกรรมไม่สามารถแสดงข้อมูลเทคโนโลยีกระบวนการผลิตได้ ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเสนอหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์อันตรายกระบวนการผลิตแทนก็ได้

ข้อ ๒๔/๙ ข้อมูลอุปกรณ์ในกระบวนการผลิต อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) วิธีสตูที่ใช้ในการสร้างอุปกรณ์และสถานะที่ใช้ในกระบวนการผลิต รวมทั้งท่อและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง
- (๒) แผนภาพระบบท่อและเครื่องมือวัด (Piping and Instrumentation Diagrams: P&IDs)
- (๓) การจำแนกบริเวณอันตรายทางไฟฟ้า (Electrical Area Classification)
- (๔) การออกแบบระบบที่ใช้การลดความดัน และพื้นฐานการออกแบบ
- (๕) การออกแบบระบบระบายอากาศ
- (๖) ข้อกำหนด (Codes) และมาตรฐาน (Standards) ที่นำมาใช้ออกแบบ
- (๗) ข้อมูลสารและดุลพลังงาน (Material and Energy Balances) สำหรับกระบวนการผลิต
- (๘) การออกแบบระบบความปลอดภัยต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์การเชื่อมโยง กลไกการควบคุมจากภายใน อุปกรณ์เชื่อมโยงเพื่อห้ามการทำงาน (Interlock) ระบบตรวจจับ ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ และระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย เป็นต้น

ข้อ ๒๔/๑๐ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำเอกสารเพื่อแสดงว่าอุปกรณ์เป็นไปตามมาตรฐานและวิธีปฏิบัติทางวิศวกรรมที่ได้รับรับรองและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป (Recognized and Generally Accepted Good Engineering Practices: RAGAGEP) สำหรับอุปกรณ์ที่ออกแบบและก่อสร้างตามข้อกำหนดมาตรฐานเดิมที่ไม่ได้ใช้กันแล้ว ผู้ประกอบอุตสาหกรรมจะต้องจัดทำเอกสารเพื่อแสดงว่าอุปกรณ์นั้นได้ถูกออกแบบ บำรุงรักษา ตรวจสอบ ทดสอบ และสามารถใช้งานได้เป็นอย่างดีตลอดอายุกระบวนการผลิตให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

ข้อ ๒๔/๑๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องทบทวนและปรับปรุงเอกสารข้อมูลความปลอดภัยกระบวนการผลิตให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

ข้อ ๒๔/๑๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำการวิเคราะห์อันตรายกระบวนการผลิตทั้งหมด วิธีการวิเคราะห์อันตรายกระบวนการผลิตให้เป็นระบบและเหมาะสมต่อความซับซ้อนของกระบวนการผลิต โดยสามารถปรับปรุง ประเมิน และควบคุมอันตรายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต ครอบคลุมถึงการจัดการใช้ การผลิต และการขนส่งหรือเคลื่อนย้ายสารเคมีอันตรายร้ายแรงได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องลำดับความสำคัญของอันตราย และจัดทำเอกสารสำหรับวิเคราะห์อันตรายกระบวนการผลิต โดยให้พิจารณาจากขอบเขตของอันตรายในกระบวนการผลิต จำนวนพนักงานที่อาจได้รับผลกระทบ อายุการใช้งานของอุปกรณ์ เครื่องจักร และกระบวนการผลิต ตลอดจนประวัติการเดินเครื่องจักรในกระบวนการผลิต

(๒) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องพิจารณาอย่างน้อยหนึ่งวิธีตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันอันตรายวิเคราะห์และประเมินอันตรายกระบวนการผลิต ดังนี้

- (๒.๑) What-if
- (๒.๒) Checklist
- (๒.๓) What-if/Checklist
- (๒.๔) Hazard and Operability Study (HAZOP)
- (๒.๕) Failure Mode and Effects Analysis (FMEA)
- (๒.๖) Fault Tree Analysis
- (๒.๗) วิธีอื่นที่เทียบเท่าหรือดีกว่าตามความเหมาะสม

(๓) การวิเคราะห์อันตรายกระบวนการผลิตไม่ว่าจะใช้วิธีใดก็ตาม อย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียดดังนี้

- (๓.๑) อันตรายจากกระบวนการผลิตและการทำงานที่เกี่ยวข้อง
- (๓.๒) การปรับปรุงอุปกรณ์ที่เคยเกิดขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงหรือผลกระทบที่สำคัญต่อพนักงานและสถานประกอบการ

(๓.๓) การควบคุมทางด้านวิศวกรรมและการบริหารจัดการที่ใช้ควบคุมการเกิดอันตราย และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอันตราย เช่น วิธีการที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการตรวจจับเพื่อเตือนเหตุล่วงหน้า วิธีการในการตรวจจับที่ได้รับยกยอมรับ ซึ่งอาจรวมถึงการเฝ้าระวังกระบวนการผลิต และการควบคุม อุปกรณ์ต่าง ๆ ด้วยสัญญาณเตือนและอุปกรณ์ในการตรวจจับ เช่น เครื่องตรวจจับไฮโดรคาร์บอน เป็นต้น (๓.๔) ผลจากควมล้มเหลวของการควบคุมทางด้านวิศวกรรมและการบริหารจัดการ (๓.๕) การวางแผนตั้งต้นอุปกรณ์ เครื่องจักร และอาคารทั้งหมดของยังโรงงาน (๓.๖) ปัจจัยด้านบุคคล เช่น ข้อผิดพลาดจากการปฏิบัติงาน ความไม่สมบูรณ์ด้านสุขภาพ ของพนักงาน

(๓.๗) การประเมินผลกระทบเชิงคุณภาพด้านความปลอดภัย และด้านสุขภาพที่อาจจะเกิดขึ้นกับพนักงานในสถานประกอบการในกรณีที่มีการควบคุมล้มเหลว

(๔) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดให้มีคณะทำงานวิเคราะห์อันตรายอย่างน้อย ๓ คน ซึ่งประกอบด้วยพนักงานที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านวิศวกรรมและกระบวนการผลิต พนักงานที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านกระบวนการวิเคราะห์และประเมินอันตราย และพนักงานที่มีความรู้ และประสบการณ์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๕) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดให้มีระบบในการจัดการกับสิ่งที่พบจากการตรวจสอบประเมิน และข้อเสนอแนะจากคณะทำงานวิเคราะห์อันตราย เพื่อให้ข้อเสนอแนะนั้นได้รับการแก้ไขได้ทันเวลา และมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน โดยระบุถึงแผนการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบและกำหนดแล้วเสร็จ นอกจากนี้ยังจะต้องแจ้งให้ฝ่ายปฏิบัติการบำรุงรักษาและบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากคำแนะนำและการดำเนินงานนั้นด้วย

(๖) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องปรับปรุงข้อมูลการวิเคราะห์อันตรายกระบวนการผลิตให้เป็นปัจจุบัน โดยให้ดำเนินการอย่างน้อยทุก ๕ ปี หรือเมื่อมีการขยายหรือเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตจากเดิม ที่มีอยู่ ทั้งนี้ การปรับปรุงข้อมูลการวิเคราะห์อันตรายให้จัดทำโดยคณะทำงานวิเคราะห์อันตรายตาม (๔)

(๗) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดเก็บเอกสารการวิเคราะห์อันตรายกระบวนการผลิตไว้ตลอด ระยะเวลาที่กระบวนการผลิตนั้นยังใช้งานอยู่

ข้อ ๒๔/๑๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร และการนำไปใช้ให้สอดคล้องกับข้อมูลความปลอดภัยกระบวนการผลิตและผลการวิเคราะห์อันตราย กระบวนการผลิต เพื่อเตรียมข้อมูลที่มีความชัดเจนสำหรับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างปลอดภัย ทั้งนี้ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ขั้นตอนสำหรับการปฏิบัติการ (Operating Phase)

(๑.๑) การเริ่มต้นเครื่องครั้งแรก (Initial Startup)

(๑.๒) การปฏิบัติการผลิตปกติ (Normal Operations)

(๑.๓) การปฏิบัติการผลิตชั่วคราว (Temporary Operations)

(๑.๔) การหยุดระบบการผลิตฉุกเฉิน (Emergency Shutdown) รวมถึงการหยุดระบบการผลิตฉุกเฉินที่มอบหมายให้ผู้รับผิดชอบอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร และเป็นไปตามเงื่อนไขการผลิตของแต่ละสถานประกอบการ

(๑.๕) การปฏิบัติการผลิตในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Operations)

(๑.๖) การหยุดระบบการผลิตตามปกติ หรือตามระยะเวลาที่กำหนด (Normal Shutdown) (๑.๗) การเริ่มเดินเครื่องหลังจากการซ่อมบำรุงรักษาครั้งใหญ่ หรือหลังจากการหยุดระบบการผลิตฉุกเฉิน

(๒) ขีดจำกัดในการปฏิบัติงาน (Operating Limits)

(๒.๑) ผลกระทบหรือผลที่เกิดขึ้นจากการเบี่ยงเบนออกจากระดับจำกัด

(๒.๒) ขั้นตอนในการแก้ไข หรือการหลีกเลี่ยงการเบี่ยงเบนออกจากระดับจำกัด

(๓) ข้อควรระวังเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัย

(๓.๑) สมบัติและอันตรายของสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการผลิต

(๓.๒) ข้อควรปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของสารเคมีและการสัมผัสสารเคมี

รวมทั้งการควบคุมทางวิศวกรรม การควบคุมการจัดการ และอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล (๓.๓) มาตรการควบคุมหากเกิดการสัมผัสสารเคมีโดยตรงหรือที่แพร่กระจายโดยอากาศ (๓.๔) การควบคุมคุณภาพของวัสดุดิบและปริมาณของสารเคมีอันตรายที่รับเข้า (๓.๕) อันตรายเฉพาะหรือลักษณะพิเศษของกระบวนการผลิต

(๔) ระบบความปลอดภัยและระบบอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น อุปกรณ์การเชื่อมโยง กลไกการควบคุมจากภายใน อุปกรณ์เชื่อมโยงเพื่อห้ามการทำงาน (Interlock) ระบบตรวจจับ ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย เป็นต้น

ข้อ ๒๔/๑๔ ขั้นตอนการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๔/๑๓ ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีความพร้อมเพื่อให้พนักงานที่ปฏิบัติงานสามารถค้นหาได้

(๒) ต้องมีการทบทวนให้เป็นไปตามการปฏิบัติงานในปัจจุบันอยู่เสมอ และ

(๓) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องรับรองความเป็นปัจจุบันและความถูกต้องของขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นประจำทุกปี กรณีเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการผลิต เทคโนโลยี กระบวนการผลิต เครื่องจักร อุปกรณ์ ซอฟต์แวร์ที่ใช้ พนักงาน ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการเปลี่ยนแปลงของอุปกรณ์ อาคาร หรือสถานที่ที่ใช้ในกระบวนการผลิต (Facility) รวมทั้งส่วนสนับสนุนการผลิต (Utility) ที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยกระบวนการ

ข้อ ๒๔/๑๕ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำวิธีการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยเป็นลายลักษณ์อักษร และการนำมาใช้ เพื่อควบคุมอันตรายการปฏิบัติงานของพนักงานและผู้รับเหมา เช่น การควบคุม การเข้าปฏิบัติงานของพนักงานในพื้นที่เสี่ยงอันตราย การปฏิบัติงานในลักษณะที่อาจทำให้เกิดความร้อน และประกายไฟ การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานประจำ การตัดแยกกระบวนการเพื่อความปลอดภัย (Lock out/Tag out) การทำงานในข้อจำกัด การเปิดอุปกรณ์และท่อในกระบวนการผลิต รวมทั้งการอนุญาตเข้าทำงาน เป็นต้น

ข้อ ๒๔/๑๖ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการแก่พนักงานปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และพนักงานที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต ซึ่งเกี่ยวข้องกับภาพรวมของกระบวนการผลิต ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ความปลอดภัยและอันตรายต่อสุขภาพที่มีความจำเป็นต่อการระดมทุน การปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉิน รวมถึงการยุติระบบการผลิต และการปฏิบัติงานอื่น ๆ อย่างปลอดภัยตามหน้าที่ที่พนักงานได้รับมอบหมาย

กรณีตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดให้มีการทดสอบพนักงานเพื่อให้พนักงานนั้นมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๒๔/๑๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อทบทวนความรู้แก่พนักงานอย่างน้อยทุก ๆ ๓ ปี หรือมากกว่านั้น เพื่อให้พนักงานมีความเข้าใจและทราบถึงข้อเปลี่ยนแปลง การปฏิบัติงานที่เป็นปัจจุบัน ทั้งนี้ ต้องให้พนักงานมีส่วนร่วมในการพิจารณาและจำนวนครั้งที่เหมาะสมในการจัดการฝึกอบรมเพื่อทบทวนความรู้ให้กับพนักงาน

ข้อ ๒๔/๑๘ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดให้มีการฝึกอบรมของพนักงานและกำหนดให้พนักงานที่ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตได้รับความรู้ ความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติงาน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยพนักงาน วันที่ใช้รับบริการฝึกอบรม และวิธีการที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใช้ในการทบทวนความเข้าใจของพนักงานที่ได้รับการฝึกอบรม

ข้อ ๒๔/๑๙ ให้การจัดการความปลอดภัย เพื่อนำไปใช้กับผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงในการผลิต การซ่อมบำรุง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์เครื่องจักร การซ่อมบำรุงรักษาเครื่องหรืองานพิเศษอื่นที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตหรือสถานที่ใกล้เคียง

ข้อ ๒๔/๒๐ กรณีความรับผิดชอบของผู้ประกอบอุตสาหกรรม

(๑) กรณีเมื่อมีการคัดเลือกผู้รับเหมา ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องพิจารณาและประเมินประสิทธิภาพการทำงานด้านความปลอดภัย และขั้นตอนการทำงานของผู้รับเหมาเพื่อความปลอดภัยตามสัญญา

(๒) ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ต้องดำเนินการ

(๒.๑) ให้ข้อมูลแก่ผู้รับเหมาในเรื่องสารเคมีที่อาจทำให้เกิดไฟไหม้ การระเบิด หรืออันตรายจากสารเคมีรั่วไหลที่เกี่ยวข้องกับงานของผู้รับเหมาหรือกระบวนการผลิต

(๒.๒) ต้องอธิบายให้ผู้รับเหมาทราบถึงเงื่อนไขการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉิน

(๒.๓) ให้นำวิธีการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยตามข้อ ๒๔/๑๕ มาใช้เพื่อควบคุมการเข้าและออกของผู้รับเหมาในกระบวนการผลิตที่เกี่ยวข้อง

(๒.๔) มีการประเมินสมรรถนะของผู้รับเหมาเป็นประจำเพื่อให้ผู้รับเหมาปฏิบัติงานได้อย่างเต็มความสามารถ และเก็บรักษาไว้บันทึกการเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บที่เกี่ยวข้องกับงานของผู้รับเหมา

ข้อ ๒๔/๒๑ กรณีความรับผิดชอบของผู้รับเหมา

(๑) พนักงานของผู้รับเหมาที่ใช้มาปฏิบัติงานต้องได้รับการฝึกอบรมให้ปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย

(๒) พนักงานของผู้รับเหมาต้องได้รับการชี้แจงถึงสิ่งที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากไฟฟ้าใหม่ การระเบิด สารเคมีรั่วไหล การเชื่อม อันเนื่องมาจากงานและกระบวนการผลิต รวมทั้งการปฏิบัติงานเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินตามที่มีการเตรียมการไว้

(๓) จัดทำเอกสารบันทึกการฝึกอบรม โดยต้องระบุชื่อพนักงานของผู้รับเหมา วันที่เข้ารับการฝึกอบรม และวิธีการที่ใช้ในการตรวจสอบความเข้าใจของพนักงานของผู้รับเหมาที่ได้รับฝึกอบรม

(๔) กำกับ ดูแลพนักงานของผู้รับเหมาให้ปฏิบัติงานตามกฎความปลอดภัยของโรงงาน รวมทั้งวิธีการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔/๑๕

(๕) ผู้รับเหมาต้องแจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมทราบถึงอันตรายที่เกิดขึ้นได้หรืออันตรายที่พบจากการปฏิบัติงานของผู้รับเหมา

ข้อ ๒๔/๒๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องดำเนินการทบทวนความปลอดภัยก่อนที่จะเริ่มเดินเครื่องในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) มีการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ใหม่

(๒) มีการดัดแปลงกระบวนการผลิตหรือเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อผู้ดูแลความปลอดภัยกระบวนการผลิต

(๓) มีการซ่อมบำรุงรักษาครั้งใหญ่

ข้อ ๒๔/๒๓ กรณีการทบทวนความปลอดภัยก่อนการเริ่มเดินเครื่องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔/๒๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องยืนยันความสอดคล้องตามแผนการทบทวนความปลอดภัยก่อนการเริ่มเดินเครื่องก่อนนำสารเคมีอันตรายร้ายแรงหรือสารที่มีความดันหรืออุณหภูมิที่อาจทำให้เกิดอันตรายต่อพนักงานและกระบวนการผลิต ตลอดจนการนำโน้ตดรเจน ไอน้ำ เข้าสู่กระบวนการผลิต ดังต่อไปนี้

(๑) การก่อสร้างและอุปกรณ์ต้องเป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้

(๒) ขั้นตอนปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย การปฏิบัติงาน การซ่อมบำรุง และการฉุกเฉินต้องมีเพียงพอและพร้อมสำหรับการใช้งาน

(๓) ต้องมีการวิเคราะห์อันตรายหรือกระบวนการผลิตสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ใหม่ และคำแนะนำต่าง ๆ ต้องได้รับการแก้ไข หรือนำไปใช้ก่อนที่จะเริ่มเดินเครื่อง ทั้งนี้ การดัดแปลงหรือการเปลี่ยนแปลงส่วนใด ๆ ของโรงงานต้องเป็นไปตามข้อกำหนดด้านการจัดการการเปลี่ยนแปลงตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔/๓๓ ข้อ ๒๔/๓๔ และข้อ ๒๔/๓๕

(๔) มีการฝึกอบรมพนักงานทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในการะบวนการผลิตให้แล้วเสร็จก่อนการเดินเครื่อง

ข้อ ๒๔/๒๔ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องนำรายการอุปกรณ์ดังต่อไปนี้ ให้ความพร้อมให้อยู่เสมอ โดยเฉพาะอุปกรณ์วิกฤตในกระบวนการผลิต (Critical Process Equipment) เพื่อให้มีในจำนวน

ได้รับการออกแบบและติดตั้งอย่างถูกต้องตามกฎหมายและหลักวิศวกรรม และมีการใช้งานตรงตามวัตถุประสงค์การออกแบบอย่างเหมาะสม

(๑) ถึงหรือภาพจะรับแรงดันที่บรรจุสารเคมีเหลวหรือแก๊สภายใต้ความดัน หรือถึงกับสารเคมีเหลวหรือแก๊ส

(๒) ระบบท่อ รวมถึงอุปกรณ์ประกอบ เช่น วาล์ว เป็นต้น

(๓) ระบบลดและระบายความดันและอุปกรณ์

(๔) ระบบหยุดการผลิตฉุกเฉิน

(๕) ระบบควบคุมที่รวมอุปกรณ์วัด หัวรับสัญญาณ อุปกรณ์สัญญาณบอกเหตุ และอุปกรณ์เตือนภัยเพื่อห้ามการทำงาน (Controls including Monitoring Devices and Sensors, Alarms, and Interlocks)

(๖) เครื่องสูบลมต่าง ๆ เช่น เครื่องสูบลมสารเคมีอันตรายร้ายแรง เครื่องสูบลมหล่อเย็น เป็นต้น

(๗) ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย

ข้อ ๒๔/๒๕ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องดำเนินการจัดทำขั้นตอนการดูแลรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์เป็นลายลักษณ์อักษรและนำไปใช้ เพื่อให้เครื่องจักรและอุปกรณ์มีความพร้อมใช้อย่างสมบูรณ์ ข้อ ๒๔/๒๖ เพื่อความปลอดภัยของพนักงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของอุปกรณ์ในระบบการผลิต พนักงานผู้นั้นจะต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับกระบวนการผลิต และอันตรายที่อาจเกิดจากกระบวนการผลิต ตลอดจนได้รับการฝึกอบรมขั้นตอนการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายก่อน

ข้อ ๒๔/๒๗ การตรวจสอบและทดสอบอุปกรณ์ในระบบการผลิตต้องเป็นไปตามหลักวิศวกรรมสำหรับจำนวนครั้งในการตรวจสอบและทดสอบให้เป็นไปตามคำแนะนำของผู้ผลิตหรือตามหลักวิศวกรรมแล้วแต่กรณี ซึ่งอาจจะมีความถี่มากกว่านั้นหากพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานแล้วย้อนหลังแล้วเห็นว่ามีความจำเป็น

ในการตรวจสอบและทดสอบอุปกรณ์ระบบการผลิตในแต่ละครั้ง ต้องมีการบันทึกไว้เป็นเอกสารระบุวันที่ทำการตรวจสอบและทดสอบ ชื่อผู้ตรวจสอบและทดสอบ หมายเลขประจำเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ (Serial Number) หรือสิ่งอื่นใด เช่น Tag Number เป็นต้น ที่สามารถระบุอุปกรณ์ที่ได้รับการตรวจสอบและทดสอบ รวมทั้งรายละเอียดของวิธีการตรวจสอบและทดสอบที่ใช้ ตลอดจนผลการตรวจสอบและทดสอบ

ข้อ ๒๔/๒๘ กรณีอุปกรณ์ในระบบการผลิตมีความบกพร่องเกินขีดจำกัดที่ยอมรับได้ตามที่ระบุไว้ในข้อมูลความปลอดภัยระบบการผลิต เช่น ค่าการเยื้องเบน เป็นต้น ต้องได้รับการแก้ไขให้มีความพร้อมสมบูรณ์ก่อนที่จะใช้งานอุปกรณ์นั้นต่อไป ทั้งนี้ หากมีความประสงค์ที่จะใช้งานอุปกรณ์ดังกล่าวต่อไปและอยู่ระหว่างรอการแก้ไขปรับปรุง ต้องแสดงวิธีการตามหลักวิศวกรรมและมีแผนการปฏิบัติเพื่อให้การใช้งานอุปกรณ์เป็นไปอย่างปลอดภัย

ข้อ ๒๔/๒๙ กรณีที่มีการก่อสร้างโรงงานและติดตั้งอุปกรณ์ใหม่ในระบบการผลิต ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องตรวจสอบว่าอุปกรณ์นั้นมีความเหมาะสมกับกระบวนการผลิต และดำเนินการติดตั้งให้เป็นไปตามหลักวิศวกรรม สอดคล้องกับข้อกำหนดการออกแบบและคำแนะนำของผู้ผลิต

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องตรวจสอบว่าวัสดุที่นำมาใช้ในการซ่อมบำรุง ชิ้นส่วนสำรอง หรืออะไหล่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมกับกระบวนการผลิตและการนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์

ข้อ ๒๔/๓๐ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำระบบใบอนุญาตทำงานและกำหนดขั้นตอนการอนุญาตทำงานสำหรับปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับความร้อนหรือก่อให้เกิดประกายไฟในบริเวณที่มีการผลิตและสถานที่เกิดหรือเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต

ข้อ ๒๔/๓๑ ใบอนุญาตทำงานต้องมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้ หรือตามที่ กนอ. กำหนด (๑) การกำหนดมาตรการป้องกันกาเกิดไฟไหม้ ซึ่งจะต้องดำเนินการก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติงานเกี่ยวกับความร้อนหรือประกายไฟ รวมทั้งการระงับเหตุ

(๒) วันที่ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติงาน และการระบุชื่ออุปกรณ์ที่จะปฏิบัติงานเกี่ยวกับความร้อนหรือประกายไฟ

(๓) พื้นที่ปฏิบัติงาน

(๔) ผู้ขออนุญาตปฏิบัติงาน

(๕) ขั้นตอนและวิธีการตรวจสอบความปลอดภัยก่อนเริ่มปฏิบัติงาน

(๖) การวิเคราะห์งานเพื่อความปลอดภัย

(๗) ผู้ตรวจสอบความปลอดภัยก่อนการเริ่มปฏิบัติงาน

(๘) ผู้มีอำนาจอนุมัติ

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องตรวจสอบความปลอดภัยที่จะเริ่มปฏิบัติงานว่าได้ดำเนินการคัดแยกและปิดกั้นอุปกรณ์ที่จะทำงานนั้นออกจากระบบอื่น ๆ แล้ว และให้พื้นที่ปฏิบัติงานปราศจากสารไวไฟหรือสารเคมีอันตราย

เพื่อความปลอดภัยระหว่างการทำงาน ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องดำเนินการตรวจวัดแก๊สไวไฟหรือสารเคมีอันตรายที่เกี่ยวข้องให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัย และมีการตรวจวัดเป็นระยะตามช่วงเวลา ที่ปฏิบัติงานว่ามีความปลอดภัย รวมทั้งใบอนุญาตทำงานต้องถูกแสดงไว้ในพื้นที่ปฏิบัติงานจนกว่างานจะเสร็จสมบูรณ์ และภายหลังจากสิ้นสุดการปฏิบัติงานต้องมีการตรวจยืนยันความปลอดภัยในพื้นที่ปฏิบัติงานอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๒๔/๓๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำระบบใบอนุญาตทำงานและขั้นตอนการอนุญาตทำงานสำหรับการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานประจำในบริเวณที่มีการผลิตและสถานที่ใกล้เคียงซึ่งกับกระบวนการผลิต เช่น การปฏิบัติงานในที่อับอากาศ การตัดแยกระบบเพื่อความปลอดภัยระหว่างการบำรุงรักษา หรือระหว่างการผลิตเครื่องจักร หรือมีการวิสาสารเคมีอันตราย สารไวไฟที่ไม่ได้ใช้ประจำในระบบการผลิตเข้าไปในพื้นที่ปฏิบัติงาน เป็นต้น ทั้งนี้ โดยให้มาตรการป้องกันการสัมผัสสารเคมีในขั้นตอนการทำงาน หรือป้องกันการเกิดประกายไฟ การเกิดไฟไหม้ และต้องมีรายละเอียดการปฏิบัติในใบอนุญาตทำงานด้วย

ข้อ ๒๔/๓๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำขั้นตอนการจัดทำการเปลี่ยนแปลงเป็นลายลักษณ์อักษร และการนำไปใช้กับการเปลี่ยนแปลงสารเคมีที่ใช้กระบวนการผลิต เทคโนโลยีกระบวนการผลิต เครื่องจักร อุปกรณ์ ซอฟต์แวร์ที่ใช้ พนักงาน ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์ อาคาร หรือสถานที่ที่ใช้ในกระบวนการผลิต (Facility) รวมทั้งส่วนสนับสนุนการผลิต (Utility) ที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยกระบวนการผลิต เว้นแต่กรณีการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ดำเนินการเช่นเดียวกับการกำหนดเดิมทุกประการ

ข้อ ๒๔/๓๔ ขั้นตอนการปฏิบัติงานการจัดการเปลี่ยนแปลงตามข้อ ๒๔/๓๓ ต้องพิจารณาข้อมูลดังต่อไปนี้ ก่อนดำเนินการเปลี่ยนแปลง

- (๑) ข้อมูลด้านเทคนิคของการเปลี่ยนแปลงที่จะกระทำ
- (๒) ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่อความปลอดภัยและสุขภาพ
- (๓) การปรับเปลี่ยนขั้นตอนการปฏิบัติงาน
- (๔) ระยะเวลาจำเป็นที่ใช้งานระหว่างการทำงานเปลี่ยนแปลง
- (๕) ข้อกำหนดการพิจารณาอนุมัติการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๒๔/๓๕ พนักงานปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตและการซ่อมบำรุง ผู้รับเหมา และพนักงานที่อาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต้องทำการปฏิบัติงานที่ดำเนินการอยู่นั้น ต้องได้รับข้อมูลและการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นก่อนเริ่มเดินเครื่อง และหากมีการเปลี่ยนแปลงนั้น มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงข้อมูลความปลอดภัยกระบวนการผลิตและขั้นตอนการปฏิบัติงาน ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องปรับปรุงข้อมูลให้สอดคล้องกันและเป็นปัจจุบัน

ข้อ ๒๔/๓๖ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องดำเนินการให้มีการสอบสวนแต่ละอุบัติเหตุที่ก่อให้เกิดหรืออาจจะก่อให้เกิดไฟไหม้ การระเบิด และการรั่วไหลของสารเคมีอันตรายในพื้นที่ปฏิบัติงาน การสอบสวนอุบัติเหตุตามวรรคหนึ่ง ต้องเริ่มต้นภายใน ๔๘ ชั่วโมงนับจากเกิดเหตุการณ์ในแต่ละคราว

ข้อ ๒๔/๓๗ กรณีการสอบสวนอุบัติเหตุการที่ต้องให้ดำเนินการอย่างละเอียดรอบคอบโดยคณะทำงาน ซึ่งประกอบด้วยพนักงานผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจกระบวนการผลิตอย่างน้อย ๑ คน และพนักงานผู้มีความรู้หรือมีประสบการณ์ในการสอบสวนและวิเคราะห์อุบัติเหตุการ รวมทั้งผู้รับเหมาการณีสที่ผู้รับเหมามีความเกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุการณ ที่เกิดขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๒๔/๓๘ รายงานการสอบสวนอุบัติเหตุการณ ต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) วันที่เกิดอุบัติเหตุการณ
- (๒) วันที่เริ่มต้นสอบสวน
- (๓) รายละเอียดของอุบัติเหตุการณ
- (๔) สาเหตุของอุบัติเหตุการณ
- (๕) ข้อเสนอแนะหลังการสอบสวน

ข้อ ๒๔/๓๙ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำระบบการสอบสวนอุบัติเหตุการณซึ่งสามารถสรุปสิ่งที่พบจากการตรวจประเมิน วิธีการและข้อเสนอแนะในการแก้ไข้ปัญหาที่เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุการณ และต้องมีการบันทึกและทบทวนรายงานโดยผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุการณที่เกิดขึ้น รวมถึงผู้รับเหมาในกรณีที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๔/๔๐ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำรายงานการสอบสวนอุบัติเหตุการณไว้อย่างน้อย ๕ ปี นับตั้งแต่การสอบสวนนั้นเสร็จสิ้น

ข้อ ๒๔/๔๑ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำขั้นตอนและแผนปฏิบัติการในการจะฉุกเฉิน และการนำไปใช้ตอบโต้ภาวะฉุกเฉินซึ่งครอบคลุมถึงกรณีการเกิดไฟไหม้ การระเบิด การรั่วไหลของสารเคมี อันตรายร้ายแรง ตลอดจนกรณีการเคมีอันตรายร้ายแรงรั่วไหลปริมาณน้อยและของเสียอันตรายด้วย

ข้อ ๒๔/๔๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำให้มีการฝึกอบรมขั้นตอนและแผนปฏิบัติการในการจะฉุกเฉินแก่พนักงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจะฉุกเฉิน

ข้อ ๒๔/๔๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำข้อกั้นขั้นตอนและแผนปฏิบัติการในการจะฉุกเฉินให้กับพนักงาน ผู้รับเหมา และชุมชน ตลอดจนบุคคลภายนอกที่เข้ามาในสถานประกอบการ โดยรวมถึงแผนการสื่อสารในภาวะฉุกเฉิน

ข้อ ๒๔/๔๔ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องดำเนินการและควไว้ซึ่งการสื่อสารในภาวะฉุกเฉินเพื่อให้ชุมชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉิน

ข้อ ๒๔/๔๕ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจัดทำให้มีระบบการแจ้งเตือนพนักงานในกรณีที่เกิดเหตุภาวะฉุกเฉิน และใช้เสียงสัญญาณเตือนให้เหมาะสม

ข้อ ๒๔/๔๖ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องดำเนินการให้มีการตรวจประเมินการปฏิบัติงานมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิต และการตรวจประเมินความปลอดภัยกระบวนการผลิตในนิคมอุตสาหกรรมตามที่ กนอ. กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจประเมินภายใน ให้ดำเนินการตรวจตามเกณฑ์การตรวจประเมินตามข้อบังคับอย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี โดยคณะผู้ตรวจประเมินของสถานประกอบการเอง ทั้งนี้ ผู้ตรวจประเมินอย่างน้อย ๑ คนต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมและการะบวนการผลิต ซึ่งอาจมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางร่วมอยู่ด้วยตามความจำเป็น หรืออาจมีผู้ตรวจประเมินฝึกหัดร่วมอยู่ด้วยก็ได้ และให้เก็บรายงานการตรวจประเมินที่บันทึกส่วนที่บกพร่องที่ได้รับการแก้ไข้แล้วไว้เป็นหลักฐานที่สถานประกอบการอย่างน้อย ๓ ปี

(๒) การตรวจประเมินภายนอก ให้ดำเนินการทุก ๓ ปี โดยคณะผู้ตรวจประเมินที่ขึ้นทะเบียนไว้กับ กนอ. คณะผู้ตรวจประเมินภายนอกต้องมีอย่างน้อย ๓ คนขึ้นไป ทั้งนี้ ผู้ตรวจประเมินอย่างน้อย ๑ คนต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมและกระบวนการผลิต ซึ่งอาจมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางร่วมอยู่ด้วยตามความจำเป็น หรืออาจมีผู้ตรวจประเมินฝึกหัดร่วมอยู่ด้วยก็ได้ และให้เก็บรายงานการตรวจประเมินที่บันทึกส่วนที่บกพร่องที่ได้รับการแก้ไข้แล้ว ๒ ฉบับล่าสุดไว้เป็นหลักฐานที่สถานประกอบการนั้นด้วย

ข้อ ๒๔/๔๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องอนุญาตให้ผู้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามมาตรฐาน
การจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิตและการตรวจประเมินความปลอดภัยกระบวนการผลิต
ในเคมีอุตสาหกรรม และผู้ตรวจประเมินสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นได้โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
กับสารเคมีอันตรายร้ายแรง ในกรณีที่เป็นความลับทางการค้าให้ถือว่าผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งเป็น
เจ้าของความลับทางการค้าได้ให้ความยินยอมในการเปิดเผย เอาไป หรือใช้ความลับทางการค้านั้น

มาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นข้อห้ามสำหรับการทำเป็นข้อตกลงรักษาความลับ หรือข้อตกลง
ที่ไม่เปิดเผยข้อมูล”

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

พลเอก วรพงษ์ สมนะบุตร

ประธานกรรมการเคมีอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

บัญชีรายชื่อ

สารเคมีอันตรายร้ายแรงขอบังคับคณะกรรมการเคมีอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในเคมีอุตสาหกรรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. ๒๕๕๙

ชื่อสารเคมี	CAS*	ปริมาณสารเคมีสูงสุด ณ เวลาใด เวลาหนึ่ง หรือ ปริมาณ (กรัม)
Acetaldehyde	75-07-0	1136 (2500)
Acrolein (2-Propenal)	107-02-8	68 (150)
Acrylyl Chloride	814-68-6	114 (250)
Allyl Chloride	107-05-1	455 (1000)
Allylamine	107-11-9	455 (1000)
Alkylaluminums	Varies	2273 (5000)
Ammonia, Anhydrous	7664-41-7	4545 (10000)
Ammonia solutions (greater than 44% ammonia by weight)	7664-41-7	6818 (15000)
Ammonium Perchlorate	7790-98-9	3409 (7500)
Ammonium Permanganate	7787-36-2	3409 (7500)
Asine (also called Arsenic Hydride)	7784-42-1	45 (100)
Bis(Chloromethyl) Ether	542-88-1	45 (100)
Boron Trichloride	10294-34-5	1136 (2500)
Boron Trifluoride	7637-07-2	114 (250)
Bromine	7726-95-6	682 (1500)
Bromine Chloride	13863-41-7	682 (1500)
Bromine Pentafluoride	7789-30-2	1136 (2500)
Bromine Trifluoride	7787-71-5	6818 (15000)
3-Bromopropyne (also called Propargyl Bromide)	106-96-7	45 (100)
Butyl Hydroperoxide (Tertiary)	75-91-2	2273 (5000)
Butyl Perbenzoate (Tertiary)	614-45-9	3409 (7500)
Carbonyl Chloride (see Phosgene)	75-44-5	45 (100)
Carbonyl Fluoride	353-50-4	1136 (2500)
Cellulose Nitrate (concentration greater than 12.6% nitrogen)	9004-70-0	1136 (2500)
Chlorine	7782-50-5	682 (1500)
Chlorine Dioxide	10049-04-4	455 (1000)
Chlorine Pentafluoride	13637-63-3	455 (1000)
Chlorine Trifluoride	7790-91-2	455 (1000)
Chlorodiethylaluminum (also called Diethylaluminum Chloride)	96-10-6	2273 (5000)
1-Chloro-2,4-Dinitrobenzene	97-00-7	2273 (5000)
Chloromethyl Methyl Ether	107-30-2	227 (500)
Chloropicrin	76-06-2	227 (500)
Chloropicrin and Methyl Bromide mixture	None	682 (1500)
Chloropicrin and Methyl Chloride mixture	None	682 (1500)
Cumene Hydroperoxide	80-15-9	2273 (5000)
Cyanogen	460-19-5	1136 (2500)
Cyanogen Chloride	506-77-4	227 (500)
Cyanuric Fluoride	675-14-9	45 (100)
Diacetyl Peroxide (concentration greater than 70%)	110-22-5	2273 (5000)
Diazomethane	334-88-3	227 (500)

ชื่อสารเคมี	CAS*	ปริมาณสารเคมีที่ มีไว้ในครอบครอง โดย : เมตริก (กรัม)
Dibenzoyl Peroxide	94-36-0	3409 (7500)
Diborane	19287-45-7	45 (100)
Dibutyl Peroxide (Tertiary)	110-05-4	2273 (5000)
Dichloro Acetylene	7572-29-4	114 (250)
Dichlorosilane	4109-96-0	1136 (2500)
Diethylzinc	557-20-0	4545 (10000)
Diisopropyl Peroxydicarbonate	105-64-6	3409 (7500)
Dilaluroyl Peroxide	105-74-8	3409 (7500)
Dimethyldichlorosilane	75-78-5	455 (1000)
Dimethylhydrazine, 1, 1-	57-14-7	455 (1000)
Dimethylamine, Anhydrous	124-40-3	1136 (2500)
2,4-Dinitroaniline	97-02-9	2273 (5000)
Ethyl Methyl Ketone Peroxide (also Methyl Ethyl Ketone Peroxide; concentration greater than 60%)	1338-23-4	2273 (5000)
Ethyl Nitrite	109-95-5	2273 (5000)
Ethylamine	75-04-7	3409 (7500)
Ethylene Fluorohydrin	371-62-0	45 (100)
Ethylene Oxide	75-21-8	2273 (5000)
Ethylenimine	151-56-4	455 (1000)
Fluorine	7782-41-4	455 (1000)
Formaldehyde (Formalin)	50-00-0	455 (1000)
Furan	110-00-9	227 (500)
Hexafluoroacetone	2273 (5000)	2273 (5000)
Hydrochloric Acid, Anhydrous	7647-01-0	2273 (5000)
Hydrofluoric Acid, Anhydrous	7664-39-3	455 (1000)
Hydrogen Bromide	10035-10-6	2273 (5000)
Hydrogen Chloride	7647-01-0	2273 (5000)
Hydrogen Cyanide, Anhydrous	74-90-8	455 (1000)
Hydrogen Fluoride	7664-39-3	455 (1000)
Hydrogen Peroxide (52% by weight or greater)	7722-84-1	3409 (7500)
Hydrogen Selenide	7783-07-5	68 (150)
Hydrogen Sulfide	7783-06-4	682 (1500)
Hydroxylamine	7803-49-8	1136 (2500)
Iron, Pentacarbonyl	13463-40-6	114 (250)
Isopropylamine	75-31-0	2273 (5000)
Ketene	463-51-4	45 (100)
Methacrylaldehyde	78-85-3	455 (1000)
Methacryloyl Chloride	920-46-7	68 (150)
Methacryloyloxyethyl Isocyanate	30674-80-7	45 (100)
Methyl Acrylonitrile	126-98-7	114 (250)
Methylamine, Anhydrous	74-89-5	455 (1000)
Methyl Bromide	74-83-9	1136 (2500)
Methyl Chloride	74-87-3	6818 (15000)
Methyl Chloroformate	79-22-1	227 (500)

-2-

ชื่อสารเคมี	CAS*	ปริมาณสารเคมีที่ มีไว้ในครอบครอง โดย : เมตริก (กรัม)
Methyl Ethyl Ketone Peroxide (concentration greater than 60%)	1338-23-4	2273 (5000)
Methyl Fluoroacetate	453-18-9	45 (100)
Methyl Fluorosulfate	421-20-5	45 (100)
Methyl Hydrazine	60-34-4	45 (100)
Methyl Iodide	74-88-4	3409 (7500)
Methyl Isocyanate	624-83-9	114 (250)
Methyl Mercaptan	74-93-1	2273 (5000)
Methyl Vinyl Ketone	79-84-4	45 (100)
Methyltrichlorosilane	75-79-6	227 (500)
Nickel Carbonyl (Nickel Tetraacarbonyl)	13463-39-3	68 (150)
Nitric Acid (94.5% by weight or greater)	7697-37-2	227 (500)
Nitric Oxide	10102-43-9	114 (250)
Nitroaniline (para Nitroaniline)	100-01-6	2273 (5000)
Nitromethane	75-52-5	1136 (2500)
Nitrogen Dioxide	10102-44-0	114 (250)
Nitrogen Oxides (NO; NO ₂ ; N2O4; N2O3)	10102-44-0	114 (250)
Nitrogen Tetroxide (also called Nitrogen Peroxide)	10544-72-6	114 (250)
Nitrogen Trifluoride	7783-54-2	2273 (5000)
Nitrogen Trioxide	10544-73-7	114 (250)
Oleum (65% to 80% by weight; also called Fuming Sulfuric Acid)	8014-95-7	455 (1000)
Osmium Tetroxide	20816-12-0	45 (100)
Oxygen Difluoride (Fluorine Monoxide)	7783-41-7	45 (100)
Ozone	10028-15-6	45 (100)
Pentaborane	19624-22-7	45 (100)
Peracetic Acid (concentration greater than 60% Acetic Acid; also called Peroxyacetic Acid)	79-21-0	455 (1000)
Perchloric Acid (concentration greater than 60% by weight)	7601-90-3	2273 (5000)
Perchloromethyl Mercaptan	594-42-3	68 (150)
Perchloryl Fluoride	7616-94-6	2273 (5000)
Peroxyacetic Acid (concentration greater than 60% Acetic Acid; also called Peracetic Acid)	79-21-0	455 (1000)
Phosgene (also called Carbonyl Chloride)	75-44-5	45 (100)
Phosphine (Hydrogen Phosphide)	7803-51-2	45 (100)
Phosphorus Oxichloride (also called Phosphoryl Chloride)	10025-87-3	455 (1000)
Phosphorus Trichloride	7719-12-2	455 (1000)
Phosphoryl Chloride (also called Phosphorus Oxychloride)	10025-87-3	455 (1000)
Propargyl Bromide	106-96-7	45 (100)
Propyl Nitrate	627-3-4	1136 (2500)
Sarin	107-44-8	45 (100)
Selenium Hexafluoride	7783-79-1	455 (1000)
Stibine (Antimony Hydride)	7803-52-3	227 (500)
Sulfur Dioxide (liquid)	7446-09-5	455 (1000)
Sulfur Pentafluoride	5714-22-7	114 (250)
Sulfur Tetrafluoride	7783-60-0	114 (250)

-3-

เลขที่คำขอ.....
วันที่.....
ลงชื่อ.....ผู้รับคำขอ

คำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ตัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เจ้าของอาคารหรือตัวแทนเจ้าของอาคาร

() เป็นบุคคลธรรมดา อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ต.บด/แขวง.....จังหวัด.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....จ.บด/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โดย.....ผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาต

อยู่บ้านเลขที่.....ต.บด/แขวง.....อำเภอ/เขต.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์ (ที่ติดต่อได้สะดวกในเวลาทำการ).....ตั้งอยู่ว่าการพาณิชย์ของกรมแห่งประเทศไทย

ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ทำการก่อสร้างอาคาร / ตัดแปลงอาคาร (ข้อความต่อไปนี้ใช้ให้ชัด)

ในนิติบุคคลทางการ.....เขต.....แปลงที่ดิน.....

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ต.บด/แขวง.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โดย.....เป็นเจ้าของอาคารในที่ดินโฉนดที่ดิน /

โฉนดที่ดินแบบท้ายสัญญาเช่าที่ดิน เลขที่.....เนื้อที่.....ไร่

เป็นที่ดินของ.....

ข้อ 2. เป็นอาคาร (ระบุชนิดของโครงสร้าง, จำนวนหลัง / ผนัง, ประโยชน์การใช้สอย)

(1) ชนิด.....จำนวน.....ชั้น.....เพื่อใช้เป็น.....

โดยมีที่จอดรถ ที่กั้นสัด และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

(2) ชนิด.....จำนวน.....ชั้น.....เพื่อใช้เป็น.....

โดยมีที่จอดรถ ที่กั้นสัด และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

(3) ชนิด.....จำนวน.....ชั้น.....เพื่อใช้เป็น.....

โดยมีที่จอดรถ ที่กั้นสัด และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

(4) ชนิด.....จำนวน.....ชั้น.....เพื่อใช้เป็น.....

โดยมีที่จอดรถ ที่กั้นสัด และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

(5) ชนิด.....จำนวน.....ชั้น.....เพื่อใช้เป็น.....

โดยมีที่จอดรถ ที่กั้นสัด และทางเข้าออกของรถ จำนวน.....คัน

ตามแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณที่แนบมาพร้อมนี้

ชื่อสารเคมี	CAS*	ปริมาณของสารเคมี ณ เวลาหนึ่ง หน่วย : กิโลกรัม (กิโล)
Sulfur Trioxide (also called Sulfuric Anhydride)	7446-11-9	455 (1000)
Sulfuric Anhydride (also called Sulfur Trioxide)	7446-11-9	455 (1000)
Tellurium Hexafluoride	7783-80-4	114 (250)
Tetrafluoroethylene	116-14-3	2273 (5000)
Tetrafluorohydrazine	10036-47-2	2273 (5000)
Tetramethyl Lead	75-74-1	455 (1000)
Triethyl Chloride	7719-09-7	114 (250)
Trichloro (chloromethyl) Silane	1558-25-4	45 (100)
Trichloro (dichlorophenyl) Silane	27137-85-5	1136 (2500)
Trichlorosilane	10025-78-2	2273 (5000)
Trifluorochloroethylene	79-38-9	4545 (10000)
Trimethyloxysilane	2487-90-3	682 (1500)
หมายเหตุ* Chemical Abstract Service Number		

ข้อ 3. โดยมี

สถาปนิก / ผู้ออกแบบ..... เลขทะเบียน.....วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ.....
 สถาปนิก / ผู้ควบคุมงาน..... เลขทะเบียน.....วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ.....
 วิศวกร / ผู้คำนวณ..... เลขทะเบียน.....วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ.....
 วิศวกร / ผู้ควบคุมงาน..... เลขทะเบียน.....วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ.....
 วิศวกร / ผู้ควบคุมงาน..... เลขทะเบียน.....วันที่ใบอนุญาตหมดอายุ.....

ข้อ 4. กำหนดแล้วเสร็จใน.....วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

ข้อ 5. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

- ☐ (1) แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน จำนวน 3 ชุด ชุดละ.....แผ่น
- ☐ (2) รายการคำนวณ 1 ชุด จำนวน.....แผ่น
- ☐ (3) รายการสรุปประกอบแบบแปลน กนอ.๖2/1-1 จำนวน 1 ชุด และแบบย่อ จำนวน 1 ชุด
- ☐ (4) สำเนาใบอนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในเขตอุตสาหกรรม พร้อมเงื่อนไขแบบท้าย / สำเนาแผนผังแปลงที่ดินแบบท้ายสัญญาใช้ที่ดิน จำนวน 1 ชุด
- ☐ (5) หนังสือแสดงความเป็นตัวแทนของเจ้าของอาคาร (กรณีตัวแทนเจ้าของอาคารเป็นผู้ชื้ออนุญาต)
- ☐ (6) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียน วัตถุประสงค์ และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ชื้ออนุญาตที่ออกให้ไม่เกิน 6 เดือน (กรณีนิติบุคคลเป็นผู้ชื้ออนุญาต)
- ☐ (7) หนังสือแสดงว่าเป็นผู้จัดการหรือผู้แทน ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการของนิติบุคคล (กรณีนิติบุคคลเป็นผู้ชื้ออนุญาต)
- ☐ (8) หนังสือแสดงความเป็นผู้อยู่อาศัยและรับรองผู้ออกแบบและคำนวณอาคาร จำนวน 3 ฉบับ พร้อมส่งสำเนาไปอาคารเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม จำนวน 3 ฉบับ (กรณีที่เป็นอาคารมีลักษณะอาคารอยู่ในประเภทเป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม แล้วแต่กรณี)
- ☐ (9) สำเนาหรือภาพถ่ายโฉนดที่ดิน / แผนผังที่ดินแนบท้ายสัญญาเช่าที่ดิน เลขที่.....
 จำนวน 1 ฉบับ หรือหนังสือยินยอมของเจ้าของที่ดินซึ่งระบุขนาดขอบเขตที่ดินพร้อมแนบส่งประกอบจำนวน 1 ชุด
- ☐ (10) หนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงานตามข้อ 3 จำนวน 3 ฉบับ
- ☐ (11) สำเนาหนังสือภาพถ่ายใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมของผู้ควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม จำนวน 3 ฉบับ (เฉพาะกรณีที่เป็นอาคารมีลักษณะ อาคาร อยู่ในประเภทเป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม แล้วแต่กรณี)
- ☐ (12) เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)

ลายมือชื่อ.....
 (.....)

ผู้ชื้ออนุญาต

หมายเหตุ (1) ข้อความใดที่ไม่ให้ใช้ติดมา

(2) ได้เครื่องหมาย / ในช่อง [] หน้าข้อความที่ต้องการ

พรบ. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

การกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ส่วนที่ ๑
การเลือกตั้ง

การวิจัยครั้งนี้

มาตรา ๖ ให้ตั้งการนิคมอุตสาหกรรมขึ้น เรียกว่า “การนิคมอุตสาหกรรมแห่ง
ประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กทอ.” และให้เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

(๑) การจั้ดใ้ได้มาซงที่ด้นที่เมาะสมเพื่่อจัดตั้งหรือยายยนิคมอุตสาหกรรมาหรือเพื่่อดำเนินการกิจนั้เป็นประโยชน์หรือเกี่วเนื่องกับ กณอ.

(๖) การปรับปรุงเพิ่มเติม (๑) เพื่อให้บริการ ตลอดจนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินการ ตลอดจนการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ และการดำเนินงานของผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบพาณิชย์กรรม และผู้ประกอบการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมหรือการประกอบพาณิชย์กรรม เช่น การจัดให้ถนน ท่อระบายน้ำ ไร่บำบัดน้ำเสีย ไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์คมนาคม เป็นต้น

(๓) การให้เช่า ให้เช่าซื้อ และขายอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งทรมิใช่เงิน

(๕) การดำเนินธุรกิจอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวข้องกับกิจการอันอยู่ใน

(๕) การรณดํ้าเนินมาเก็บบุคคลอื่นตามวัตถุประสงค์ใน (๑) (๒) หรือ (๓) รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนเจ้าพนักงานกับความรับผิดชอบในหุ้นส่วนจำกัด หรือถือหุ้นในนิติบุคคลใดๆ ซึ่งมิใช่ผู้ดําเนินการซึ่งมีประสิทธิผลหรือเกี่ยวข้องกับการอํานวยความสะดวกแก่ผู้ดําเนินการซึ่งมีวัตถุประสงค์

(๒) การส่งเสริมและควบคุมนิคมอุตสาหกรรมของเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ

คำว่า “ผู้ประกอบการพาณิชย์กรรม” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐]

กรณีที่น่าจะเข้ามาในหรือนอกไปจากนิคมอุตสาหกรรมซึ่งของดังกล่าว ทั้งนี้ โดยเรียกเก็บค่าบริการตามค่าธรรมเนียมการลาพักดิน

มาตรา ๑๒ ให้ กบอ. กำหนดค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งทามิทรัพย์สิน และค่าบริการรักษาสีอันเหมาะสมตลอดจนค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรมในอัตราอันสมควรเพื่อให้อยู่ภายใต้เพียงพอสำหรับการตั้งต่อไปนี้

(๑) การใช้จ่ายในสิ่งที่เป็นในการดำเนินการด้านกิจการของ กบอ. รวมทั้งดอกเบี้ยค่าเช่าและราคา โบนัส และกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานและครอบครัว

(๒) การชำระหนี้สินเท่าที่จำนวนเงินเพื่อการชำระหนี้เงินจำนวนที่จัดสรรไว้ เป็นค่าเสื่อมราคาและสำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการจัดหาริมทรัพย์ใหม่แทนทรัพย์สินเดิม

(๓) การจัดให้มีเงินสำรองและค่าใช้จ่ายอื่นจำเป็นในการขยายกิจการและลงทุน

มาตรา ๑๓ ให้ กบอ. กำหนดค่าเช่าซื้อ และราคาขายอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งทามิทรัพย์สินที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๔ เมื่อได้ประกาศเขตพื้นที่ที่เป็นนิคมอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๙ แล้ว ให้ กบอ. มีอำนาจกำหนดราคาขาย ค่าเช่า และค่าเช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งทามิทรัพย์สิน และค่าบริการรักษาสีอันเหมาะสมตลอดจนค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรมนั้น ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมในด้านธุรกิจ

มาตรา ๑๕ รายได้ที่ กบอ. ได้รับจากการดำเนินการในกิจการในป็นนี้ๆ ให้ตกเป็นของ กบอ. และเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับการดำเนินการ และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษาและค่าเสื่อมราคา ตลอดจนหักเงินสำรองตามมาตรา ๑๖ ประโยชน์ตอบแทนและโบนัสตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๕ หรือเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามมาตรา ๓๙ และเงินลงทุนตามมาตรา ๖๖ แล้วเหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ถ้ารายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับจ่ายตามวรรคหนึ่งซึ่งมีไปเป็นรายจ่ายที่หักเป็นเงินสำรองตามมาตรา ๑๖ และโบนัสตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๕ และ กบอ. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐพึงจ่ายสิ่งให้แก่ กบอ. เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๑๖ เงินสำรองของ กบอ. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่นเพื่อความประสงค์และอย่างโดยเฉพาะตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

เงินสำรองจะนำออกใช้ได้แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗ ทรัพย์สินของ กบอ. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดี

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบคน รวมทั้งผู้ว่าการซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่ง

มาตรา ๑๙ ผู้ซึ่งจะดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้ว่าการต้องมี ความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์สถาปัตยกรรม ศาสตร์ผังเมือง เศรษฐศาสตร์ การพาณิชย์ การคลัง หรือกฎหมาย

มาตรา ๒๐ ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ต้องมี คุณสมบัติตาม (๑) และ (๒) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ตอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) เป็นข้าราชการการเมืองหรือดำรงตำแหน่งในทางการเมือง
- (๖) เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๗) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ กบอ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ กบอ. หรือในกิจการที่ไม่สามารถแยกแยะแข่งขันกับ กบอ. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อการลงทุนโดยสุจริตในนิติบุคคลที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเท่านั้น

มาตรา ๒๑ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นรักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าคณะกรรมการที่แต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๑ ประธาน กรรมการ หรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มเติมหรือแต่งตั้งซ่อมให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กนอ. อันอาจเห็นว่าจำเป็นรวมถึง

(๑) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๖ และ

มาตรา ๑๐

(๒) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับการประชุมและการดำเนินการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะกรรมการ

(๓) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับการจัดแบ่งส่วนงาน วิธีปฏิบัติงาน และการเงินของ กนอ.

(๔) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับกำหนดแห่ง อัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้าง

(๕) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากราชการ วินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง

(๖) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับการจ่ายค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับพัก ค่าส้วมเวลา และการจ่ายเงินอื่นๆ

(๗) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง

(๘) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการร้องขอของพนักงานและลูกจ้าง

(๙) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับประวัติหรือเครื่องแต่งกายของบุคคลซึ่งปฏิบัติงานภายในเขตประกอบการเสรี

(๑๐) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับบุคคลซึ่งเข้าไปหรืออยู่ในเขตประกอบการเสรี

(๑๑) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน กนอ. และครอบครัวด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๑๒) การออกกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินของ กนอ.

(๑๓) การกำหนดราคาขาย อัตราค่าเช่า ค่าเช่าซื้อและระยะเวลาการเช่าและเช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งสาธารณูปโภค ค่าบำรุงรักษาสินอันมีความสะดวกและอัตราค่าบริการในมิตร

อุตสาหกรรม

(๑๔)^{๓๓} ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

^{๓๓} มาตรา ๒๓ (๑๔) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐

ระเบียบหรือข้อบังคับตาม (๓) ถ้ามีความจำเป็นอาจให้ผู้ว่าการในการดำเนินการ

กรรมไว้ประกาศใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำว่า “เขตประกอบการเสรี” แก่เขตเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐]

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กนอ. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตักเตือนกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กนอ. และกำหนดค่าตอบแทนของกรรมการ

ได้

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ว่าการและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๖ ผู้ว่าการต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้าม ตาม (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่ กนอ. ได้ตลอดเวลา

(๔) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชดเชยด้วยกฏหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษที่ได้รับคำสั่งโทษปรับหรือเงินเดือนประจำ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

(๖) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ รวมทั้งข้าราชการการเมือง ลูกจ้างของกระทรวงทบวงกรมหรือหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่า หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

(๗) ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง รวมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น

(๘) เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๙) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับ กนอ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ กนอ. หรือในกิจการที่มีสภาพเดียวกันและแข่งขันกับ กนอ. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อการลงทุนโดยสุจริตในนิติบุคคลที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเท่านั้น

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖

(๕) คณะกรรมการให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดโดยไม่เป็นรวมผู้ว่าการ และคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย

มาตรา ๒๘ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กอธ. ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง

ในการบริหารกิจการ^๒ ๒.๑ การต้องรับผิดชอบต่อการจัดการ

มาตรา ๒๕ ผู้ว่าการมีอำนาจ

- (๑) กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติงาน ในการทำงานหรือปฏิบัติงาน
- (๒) ออกระเบียบในการบริหารจัดการของ กนอ.

ทางนี้ โดยไม่ต้องหรือแย่งกับระเบียบข้อบังคับของคณะกรรมการ

(๓) บรรจุ แต่งตั้งเงินเดือนหรือค่าจ้าง ตลอดจน

มาตรา ๓๘ ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวแยก "ชาย" "หญิง" "คน" เพื่อ

การรู้ว่าการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตาม
ระบอบการเลือกตั้งแห่งตนของคณะกรรมการ

นิตินิคมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง

มาตรา ๓๓ เมื่อผู้ว่าการเมืองกรุงปฐินันท์เห็นสมควรเมื่อได้แจ้งผู้ว่าการวังหลวงให้คณะกรรมการแห่งหนึ่งทำการแทนผู้ว่าการหรือผู้รักษาราชการได้แห่งผู้ว่าการแล้วแต่กรณี และให้นับมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ทำการแทนผู้ว่าการหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการเงินแต่อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการในฐานะกรรมการ

มาตรา ๓๒ ประธานกรรมการและกรรมการ ย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนและอาจได้รับโบนัส ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

๓๑ ฟ้าผ่า

พนักงานและลูกจ้าง

มาตรา ๓๓ ให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิอุทธรณ์เกี่ยวกับการลงโทษหรือร้องทุกข์
ได้ตามระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๔ ให้ กอ. จัดให้แก่องค์การส่งเสริมการเกษตรอื่นเพื่อสวัสดิการของผู้นับถือศาสนาใน กอ. และครอบครัว ในกรณีมีจำกัดแห่ง ประสบอุเบกขาป่วย ดย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การส่งเสริม

กำหนดแล้ว ให้พระราชกฤษฎีกานี้มีผลเป็นการถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับที่ดินดังกล่าวโดยมีดังคำนิยามถอนสภาพหรือถอนกฎหมายด้วยวิธีราชพัสดุ

(๓) ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่เป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่าหรือที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้ง หรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่นตามประมวลกฎหมายที่ดินเมื่อกระทรวงมหาดไทยได้ให้ความยินยอมและ กนอ. ได้ชำระราคาที่ดินให้แก่กระทรวงการคลังตามราคา ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดแล้ว

มาตรา ๓๗ นิคมอุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ เมื่อมีความจำเป็นจะต้องได้มาซึ่งสิ่งสิทธิทรัพย์สินเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดตั้งหรือยำนนิคมอุตสาหกรรม ให้ กนอ. มีอำนาจดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนสิ่งสิทธิทรัพย์สิน

ในกรณี จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่คิดว่าจะเวนคืนไว้ก่อนก็ได้ และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

อสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยการเวนคืนตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของ กนอ. และให้ กนอ. มีอำนาจดำเนินการโอนไปยังผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรม ผู้ประกอบพาณิชย์กรรม หรือผู้ประกอบการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมหรือการประกอบพาณิชย์กรรมแล้วแต่กรณี^{๑๑๑}

ในกรณีที่พระราชกฤษฎีกาว่า “ผู้ประกอบการพาณิชย์กรรม” และ “พาณิชย์กรรม” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑)

มาตรา ๓๙ เขตพื้นที่ใดที่บุคคลได้จัดสรรที่ดินเพื่อให้เป็นนิคมอุตสาหกรรม ถ้าได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๗ แล้ว คณะกรรมการความยินยอมของเจ้าของที่ดินอาจดำเนินการให้พื้นที่นั้นเป็นนิคมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติได้

มาตรา ๓๙/๑^{๑๑๒} ผู้ใดจะจัดสรรที่ดินในเขตพื้นที่ที่ประกาศเป็นนิคมอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๙ ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย การขออนุญาตและการอนุญาต รวมทั้งการจัดสรรที่ดินที่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้ชื่อที่ไม่มีชื่อไทยประกอบหรืออักษรต่างประเทศซึ่งแปลหรืออ่านว่า “นิคมอุตสาหกรรม” “เขตอุตสาหกรรมทั่วไป” หรือ “เขตประกอบการเสรี” (ตรง

^{๑๑๑} มาตรา ๓๘ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙

^{๑๑๒} มาตรา ๓๙/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

ตรา บัญชี อุดมทรัพย์ ไปแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจใดที่เป็นนิคมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้

[คำว่า “เขตประกอบการเสรี” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐]

ส่วนที่ ๒

การประกอบกิจการ ประโยชน์ และข้อห้าม

มาตรา ๔๑ ผู้ใดจะประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๒ บรรดาการปลูกสร้างอาคาร การตั้งโรงงาน และการประกอบกิจการโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง แต่การอนุญาตตั้งเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๒ หรือในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารผิดหลักเกณฑ์แบบก่อสร้างหรือรายการที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้ กนอ. มีอำนาจสั่งระงับการก่อสร้าง แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือรื้อถอนอาคารหรือส่วนแห่งอาคารดังกล่าวภายในระยะเวลาอันสมควร โดยแจ้งระยะเวลาให้ผู้ปลูกสร้าง เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารทราบ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว และผู้ปลูกสร้าง เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสั่งของ กนอ. มีอำนาจจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรเพื่อแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือรื้อถอนอาคารหรือส่วนแห่งอาคารนั้นได้โดยค้ำใจจาก ผู้ปลูกสร้าง เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารนั้น

มาตรา ๔๔^{๑๑๓} ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบพาณิชยกรรมอาจได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมหรือในเขตประกอบการเสรี แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบกิจการได้ตามจำนวนเนื้อที่ที่คณะกรรมการเห็นสมควรแม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพินิจได้ตามกฎหมายอื่น

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบพาณิชย์กรรม ซึ่งเป็นคนต่างด้าวเล็กกิจการหรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่น ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบพาณิชย์กรรมต้องจำหน่าย

^{๑๑๓} มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙

ราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ของดังกล่าว หรือเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐาน หรือคุณภาพ การประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น แต่ไม่รวมถึงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีข้อเสนอมารวดหนี้เป็นของที่เกิดหรือจากก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน สุภาพชนาเยื้องประชาชนหรือสิ่งแวดล้อม หรือเป็นของซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ในราชอาณาจักร การสงเคราะห์ทางกักหนัด หรือประโยชน์ของของดังกล่าวมิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใด ๆ เกี่ยวกับของนั้นไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๕๐^{๒๓} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๑^{๒๔} ของใดที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ได้รับยกเว้นหรือสินค้าภาษีอากรเมื่อได้ส่งออกนอกไปนอกราชอาณาจักร แม้มิได้ส่งออกแต่ได้นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรีเพื่อใช้ตามมาตรา ๔๘ (๑) หรือ (๒) ให้ของนั้นได้รับยกเว้นหรือสินค้าภาษีอากรโดยถือเสมือนว่าได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในวันนำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี

มาตรา ๕๒^{๒๕} ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี ตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ และของตามมาตรา ๕๑ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ สิ่งพลอยได้และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิตในเขตประกอบการเสรี หากนำออกจากเขตประกอบการเสรีเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรจะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อากฯเข้าภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสินค้า ตามสภาพ ราคาและอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันที่นำออกจากเขตประกอบการเสรี รวมทั้งจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกนอกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ของดังกล่าว หรือเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น เว้นแต่วันที่นำออกจากเขตประกอบการเสรี แล้วแต่กรณี โดยถือเสมือนว่าได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันนำเข้าออกจากเขตประกอบการเสรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒๓ มาตรา ๕๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

๒๔ มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

๒๕ มาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๒^{๒๖} ในกรณีของ รวมทั้งผลิตภัณฑ์ สิ่งพลอยได้ และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิตในเขตประกอบการเสรีที่นำออกจากเขตประกอบการเสรีเป็นของที่ต้องเสียภาษีอากรในการคำนวณค่าภาษีอากร หากกรณีนี้นำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตประกอบการเสรีเพื่อผลิต ผสมประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้นโดยที่วัตถุดิบที่นำเข้าไปนั้นไม่มีสิทธิได้รับ การคืนหรือยกเว้นอากร ไม่ต้องนำราคาวัตถุดิบดังกล่าวมาคำนวณค่าภาษีอากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด

มาตรา ๕๓ การนำของเข้ามาในหรือนำออกไปจากเขตประกอบการเสรี การเก็บรักษา และการควบคุมการขนถ่ายให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำเข้า การส่งออก และการเก็บของในคลังสินค้า ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับโดยอนุโลม กับที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบและพิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด และให้นำบทลงโทษตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับด้วย

คำว่า “เขตประกอบการเสรี” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๔^{๒๗} ของที่ไม่ใช่หรือไม่ใช่สิ่งอยู่ในเขตประกอบการเสรี ในกรณีที่มีผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการพาณิชย์กรรมขออนุญาตเป็นหนังสือต่อ กนอ. เพื่อทำลาย หรือในกรณีที่ กนอ. เห็นสมควรสั่งให้ทำลายของดังกล่าว ให้ กนอ. แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการพาณิชย์กรรม แล้วแต่กรณี หรือตัวแทนของผู้ผลิตดังกล่าว และอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายทราบ และให้อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายสั่งดำเนินการทำลายของนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด

ในกรณีที่ กนอ. ไม่อาจแจ้งให้บุคคลตามวรรคหนึ่งทราบได้ เมื่อ กนอ. ได้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานของผู้ผลิตดังกล่าวที่อยู่ในเขตประกอบการเสรีเป็นเวลาเจ็ดวันให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งแล้ว

ของที่ได้ถูกทำลายตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่งให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อากฯเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสินค้า

คำว่า “เขตประกอบการเสรี” และ “ผู้ประกอบการพาณิชย์กรรม” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำของในเขตประกอบการเสรี ออกไปจากเขตประกอบการเสรี เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒๖ มาตรา ๕๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

๒๗ มาตรา ๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่ คณะกรรมการกำหนด

คำว่า “เขตประกอบการเสรี” ก็เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐]

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปหรืออยู่ในเขตประกอบการเสรี เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ว่าการมอบหมายและต้องปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับของ ก.นอ.

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่ คณะกรรมการกำหนด

คำว่า “เขตประกอบการเสรี” ก็ได้เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐]

หมวด ๓

พนักงานเจ้าหน้าที่

ภาคผนวก จ2-9

มาตรา ๕๙ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำความผิด หรือพยายามกระทำความผิดหรือใช้หรือช่วย หรือยอม ให้ผู้อื่นกระทำความผิด พระราชบัญญัติหรือกฎหมายว่าด้วยตุลาการในคดีอาชญากรรม พนักงานเจ้าหน้าที่อันกล่าวไว้ข้างต้นไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาพร้อมด้วยของกลางเพื่อตัดเป็นกรณีต่อไป

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดให้แก่กระทรวงต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา ๖๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

มาตรา ๖๒ ให้รัฐมนตรีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการของ กบอ. เพื่อกำหนดสิ่งให้ กบอ. ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ท้ายรายงาน หรือยังมีการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ กบอ. ได้

มาตรา ๖๓ ในกรณี ก.บอ. จะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีให้ว่าเรื่องเสนอ
รัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๖๔ ในการดำเนินการของ กนอ. ให้คำนึงประโยชน์ของรัฐและ

มาตรา ๖๕ ให้ ก.นอ. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๖๖ กอ. ต้อง^๖ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนิน

- (๑) การลงทุนเพื่อจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรม
- (๒) การเพิ่มทุนโดยตราสารหนี้ใหม่
- (๓) การลดทุน
- (๔) การกู้ยืมเงินต้นล้านบาท

- อสังหาริมทรัพย์ในดินแดนสาธารณะ

ประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ 46/2541
เรื่อง การกำหนดอัตราการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่อง
ของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

ประกาศกรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย

ที่ ๒/2541

เรื่อง การกำหนดวิธีการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่อยของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10 (4) และมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

เพื่อให้การปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่อยของโรงงานในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างเรียบร้อย ระเบียบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของนิคมอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจึงเห็นสมควรประกาศ กำหนดวิธีการการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่อยของโรงงานดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

"วิธีการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่อยของโรงงาน" หมายถึง ปริมาณมลสารทางอากาศตามชนิดที่กำหนดให้เชื่อมโยง ออกจากปล่อยของโรงงานต่อขนาดพื้นที่แปลงที่ดินที่ได้รับอนุญาตจากกรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย

"ความสูงของปล่อย" หมายถึง ระยะความสูงของปล่อยวัดจากระดับพื้นดินจนถึงปากปล่อยที่วัดในแนวนิ่ง

"กบอ." หมายถึง การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

"ผู้ว่าการ" หมายถึง ผู้ว่าการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

"ผู้ประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรม" หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรม ในนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ 2 อัตราการปล่อยมลสารทางอากาศที่ขอมให้ปล่อยออกจกปล่อยของโรงงานที่ระดับความสูงต่างๆ ของปล่อย ของแต่ละนิคมอุตสาหกรรม ให้เป็นไปตามตารางแนบท้าย 1 ตามแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ 3 กรณีที่ความสูงของปล่อยของโรงงาน อยู่ในช่วงระหว่างความสูงที่กำหนด ให้ใช้ค่าอัตราการปล่อยมลสารทางอากาศที่ระยะความสูงต่ำกว่าค่าที่เป็นเกณฑ์

ข้อ 4 กรณี...

ข้อ 4 กรณีที่ความสูงของปล่อยของโรงงาน สูงกว่าความสูงของปล่อยที่กำหนดไว้ให้ใช้ค่าอัตราการปล่อยมลสารทางอากาศที่ความสูงของปล่อยสูงสุดที่กำหนดไว้เป็นเกณฑ์

ข้อ 5 ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจะต้องเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับการปล่อยมลสารทางอากาศตามรูปแบบตารางแนบท้าย 2 ตามแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ 6 ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม ที่ดำเนินการที่ก่อให้เกิดมลสารทางอากาศจะต้องดำเนินการตรวจวัดคุณภาพอากาศปล่อยในเขตประกอบกิจการ โรงงานตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับกรณีโรงงานที่ไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้เป็นดุลพินิจของผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย เป็นผู้กำหนดแนวทางการตรวจวัดคุณภาพอากาศ

ข้อ 7 ผู้ประกอบการจะต้องแจ้งผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศ แก่ผู้ดำเนินการนิคมอุตสาหกรรม ทุก 6 เดือน (พฤษภาคม และพฤศจิกายน)

ข้อ 8 วิธีการตรวจวัดคุณภาพอากาศ

พารามิเตอร์	วิธีการตรวจวัด
SO ₂	US EPA method 6 หรือ US EPA method 8
TSP	US EPA method 5
NO _x , NO ₂	US EPA method 7
CO	US EPA method 10

ในกรณีที่ไม่มีปัญหา ในการดำเนินการตามประกาศนี้ ให้ผู้ว่าการ เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

บรรดาประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในส่วนที่กำหนดให้แล้วในประกาศฉบับนี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับประกาศฉบับนี้ให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541

(นายสมเจตน์ ทิณพงษ์)

ผู้อำนวยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

อัตราการปล่อยมลสารทางอากาศ (กิโลกรัม/ชั่วโมง) ที่อนุญาตให้ปล่อยออกจากระบบปล่องของโรงงานภายในนิคมอุตสาหกรรม

นิคมอุตสาหกรรม	(SO ₂)										(SO ₃)										(NO _x)				(TSP)										(CO)																		
	รวมสารมลพิษ (มกต)										รวมสารมลพิษ (มกต)										รวมสารมลพิษ (มกต)				รวมสารมลพิษ (มกต)										รวมสารมลพิษ (มกต)																		
	*	15	8	20	25	30	40	50	60		*	15	8	20	25	30	40	50	60		*	20	25	30	*	15	8	20	25	30	40	50	*	15	8	20	25	30															
1. นิคมอุตสาหกรรม - เขตอุตสาหกรรมทั่วไป - เขตอุตสาหกรรมพิเศษ	3.32									3.30													2.72																														
2. นิคมอุตสาหกรรม	3.44									3.12													3.00																														
3. นิคมอุตสาหกรรม	2.16									3.08													3.30																														
4. นิคมอุตสาหกรรม				5.44									8.40															3.48																									
5. นิคมอุตสาหกรรม				9.16			17.12	17.74	19.46	31.34				3.16			5.28	7.84	10.24	13.28							3.17			12.44	20.21	24.67	37.31																				
6. นิคมอุตสาหกรรม				2.84			7.11	11.73	16.71	21.33				1.13			3.70	5.13	7.07	8.67							2.56			7.94	11.29	15.08	20.30																				
7. นิคมอุตสาหกรรม				6.88									6.24															4.08																									
8. นิคมอุตสาหกรรม													0.89			1.04	2.07																																				
9. นิคมอุตสาหกรรม				2.00			2.33	3.35					0.80		0.95	1.13																																					
10. นิคมอุตสาหกรรม				3.36																								2.96																									
11. นิคมอุตสาหกรรม				3.20																								3.88																									
12. นิคมอุตสาหกรรม				11.06																																																	
13. นิคมอุตสาหกรรม				7.04			11.66	16.26	21.62	21.09				3.76			4.36	6.19	7.84	9.61																																	
14. นิคมอุตสาหกรรม				3.70		3.84	4.63																																														
15. นิคมอุตสาหกรรม																																																					
16. นิคมอุตสาหกรรม																																																					
17. นิคมอุตสาหกรรม																																																					
18. นิคมอุตสาหกรรม																																																					
19. นิคมอุตสาหกรรม																																																					
20. นิคมอุตสาหกรรม																																																					

หมายเหตุ :

* หมายถึงปริมาณการปล่อยมลพิษต่อชั่วโมง

1) หมายถึงปริมาณการปล่อยมลพิษต่อชั่วโมงไม่เกินกว่า 20 เมตร ถ้าเกินกว่า 20 เมตร ให้ใช้ค่าการปล่อยมลพิษตามตารางนี้คูณด้วยค่าปรับตามความสูงของปล่อง

2) หมายถึงปริมาณการปล่อยมลพิษต่อชั่วโมงไม่เกินกว่า 15 เมตร ถ้าเกินกว่า 15 เมตร ให้ใช้ค่าการปล่อยมลพิษตามตารางนี้คูณด้วยค่าปรับตามความสูงของปล่อง

ตารางแนบท้ายประกาศกรมอุตุนิยมวิทยากระทรวงมหาดไทย ที่-16/2541 เรื่อง การกำหนดอัตราการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

แบบรายงานผลการตรวจวัดมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงาน

ชื่อ โรงงาน ขนาดพื้นที่แปลงที่ดินที่ได้รับอนุญาต ไร่ นิคมอุตสาหกรรม แปลงที่ เบอร์โทรศัพท์

แหล่งกำเนิดมลสารทางอากาศ		มลสารทางอากาศที่ปล่อยออก					ปล่องระบายมลสารทางอากาศ (3)				เครื่องบำบัดมลสารทางอากาศ		
ชนิดของแหล่งกำเนิด (1)	จำนวน	ชนิด (2)	ความเข้มข้นของมลสารทางอากาศ (mg/m ³)	อัตราการไหล (m ³ /Sec)	อุณหภูมิ °C	ปริมาณ/วัน (kg/d)	ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง (m) (ปากปล่อง)	ความสูง (m)	จำนวน	กำลังแรงม้าของเครื่องดูด (ถ้ามี)	ชนิด (4)	จำนวน	ประสิทธิภาพในการบำบัด (%)
1. หม้อไอน้ำ		1. SO ₂									1. Cyclone		
2.		2. NO ₂									2. Bag Filter		
3.		3. TSP									3. Absorption Tower		
4.		4. CO									4. Electrostatic - precipitator		
5. HC		5. HC									5. Wet scrubber		
6.		6.									6.		
7.		7.									7.		
8.		8.									8.		
9.		9.									9.		
10.		10.									10.		

หมายเหตุ : (1) (1) ได้แก่เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการผลิตแต่ละขั้นตอนที่ก่อให้เกิดมลสารทางอากาศ เช่น หม้อไอน้ำ, หม้อบด, หม้ออบ, เตาหลอม, เตาอบ

(2) ชนิดของมลสารทางอากาศที่เกิดขึ้น เช่น SO₂, NO_x, CO, Benzene, Styrene, Xylene, Toluene

(3) หมายถึง ปล่องที่ปล่อยจากแหล่งกำเนิดมลสารทางอากาศเพื่อนำมลสารทางอากาศออกจากร่างงาน

(4) หมายถึงชนิดของเครื่องบำบัดมลพิษ เช่น Cyclone, Bag Filter, Absorption Tower ฯลฯ

ลงชื่อ ผู้ใช้ข้อมูล

ตำแหน่งผู้จัดการโรงงาน

วัน-เดือน-ปีที่รายงาน

ประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ 79/2549
เรื่อง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมลสารทางอากาศจากปล่องของ
โรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

ประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ที่ ๗๙ / ๒๕๕๙

เรื่อง การกำหนดอัตราการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงาน ในนิคมอุตสาหกรรม (แก้ไขเพิ่มเติม)

ตามที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ออกประกาศการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย ที่ ๕๖/๒๕๕๑ เรื่อง การกำหนดอัตราการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่องของ
โรงงานในนิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ นั้น

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศดังกล่าวข้างต้น การนิคมอุตสาหกรรมแห่ง
ประเทศไทย จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อัตราการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงาน”
ในข้อ ๑ ของประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่ ๕๖/๒๕๕๑ เรื่อง การกำหนดอัตรา
การปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“อัตราการระบายมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงาน” หมายความว่า ปริมาณมลสาร
ทางอากาศที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการโรงงานตามชนิดที่กำหนดขึ้นตาม
กฎหมายที่อาจอนุญาตให้ระบายออกจากโรงงานได้”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ ของประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่
๕๖/๒๕๕๑ เรื่อง การกำหนดอัตราการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม
ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ อัตราการระบายมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงานที่อนุญาตให้ระบายออกจาก
ปล่องของโรงงานอุตสาหกรรมในแต่ละนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามค่ามาตรฐานซึ่งกำหนดตามกฎหมาย
ว่าด้วยโรงงานหรือตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ

สิ่งแวดล้อม....

สิ่งแวดล้อมของแต่ละนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ในการพิจารณาอนุญาต กนอ. จะคำนึงถึงความจำเป็นในการบริหารจัดการ การกำกับดูแล และการป้องกันผลกระทบที่จะมีต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมตามลักษณะของนิคมอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรม หรือกลุ่มกิจกรรมในแต่ละนิคมอุตสาหกรรมประกอบด้วย"

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙

(นายอุทัย จันทิมา)

ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานและวิธีการตรวจสอบกลิ่น
ในอากาศจากโรงงาน พ.ศ. 2548

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานและวิธีการตรวจสอบกลิ่นในอากาศจากโรงงาน

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจัดตั้งและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๖๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้
- “กลิ่น” หมายความว่า สิ่งเจือปนในอากาศที่ผู้ได้ขออนุญาตของถนนหรือคลองน้ำสาธารณะที่ “ตัวอย่างกลิ่น” หมายความว่า ตัวอย่างอากาศที่มีกลิ่นบริเวณแหล่งกำเนิดกลิ่น ซึ่งได้จากการเก็บตัวอย่างอากาศขณะที่ได้รับกลิ่นตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๔ หรือข้อ ๗ แล้วแต่กรณี
- “ค่าความเข้มข้น” (odour concentration) หมายความว่า ค่าแสดงสภาพกลิ่นซึ่งเป็นอัตราส่วนการเจือจางตัวอย่างอากาศที่มีกลิ่นด้วยอากาศบริสุทธิ์จนเกือบจะไม่สามารถรับกลิ่น ได้ กลิ่นที่แรงกว่าจะมีค่าความเข้มข้นมากกว่า เพราะต้องเจือจางด้วยอากาศบริสุทธิ์ปริมาณมากกว่า โดยทำการวิเคราะห์กลิ่นด้วยการดม (sensory test) ตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๗
- “เขตอุตสาหกรรม” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่มีการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นการนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
- “นอกเขตอุตสาหกรรม” หมายความว่า พื้นที่อื่นนอกเหนือจากพื้นที่เขตอุตสาหกรรม
- ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับกับโรงงานตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้
- ข้อ ๓ ห้า โรงงานประเภทอากาศที่มีกลิ่นออกจากโรงงาน เว้นแต่ได้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างจากที่ระบายนอกถนนมีความเข้มข้น ไม่เกินค่าที่กำหนดในข้อ ๔ แต่ทั้งนี้ต้องไม่ใช้วิธีทำให้เจือจาง

ข้อ ๔ ตัวอย่างกลิ่นจากโรงงานต้องมีความเข้มข้นไม่เกินค่าที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ที่ตั้งโรงงาน	ค่าความเข้มข้นที่บริเวณรั้วหรือขอบเขตภายในโรงงาน	ค่าความเข้มข้นที่ปล่อยระบายอากาศของโรงงาน
เขตอุตสาหกรรม	๓๐	๑,๐๐๐
นอกเขตอุตสาหกรรม	๑๕	๓๐๐

การตรวจวัดค่าความเข้มข้นที่บริเวณรั้วหรือขอบเขตภายในโรงงาน ให้ทำตัวอย่างกลิ่นที่จุดห่างจากรั้วโรงงานหรือขอบเขตโรงงาน ๑ เมตร ในตำแหน่งที่ได้ทิศทางลมซึ่งพัดผ่านจุดที่เป็นแหล่งกำเนิดกลิ่น สำหรับการตรวจวัดค่าความเข้มข้นที่ปล่อยระบายอากาศของโรงงาน ให้เก็บตัวอย่างกลิ่นตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๗

ข้อ ๕ ให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมจัดให้มีการตรวจวัดค่าความเข้มข้นจากโรงงานเมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกลิ่นในอากาศจากโรงงานนั้น หรือกรมโรงงานอุตสาหกรรมสงสัยว่าเป็นโรงงานที่ระบายอากาศที่มีกลิ่นเกินมาตรฐานที่กำหนดในข้อ ๔ เว้นแต่ในกรณีที่มีการโรงงานอุตสาหกรรมเห็นว่ามีการดำเนินการดังกล่าวสำหรับ โรงงานใดอาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ทดสอบหรือในกรณีที่ไม่มีการทดสอบ

ข้อ ๖ ให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบกลิ่นขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อดำเนินการตรวจวัดค่าความเข้มข้นในอากาศจากโรงงานตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

ให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องยื่นข้อกล่าวหาความสะอาดแก่คณะกรรมการทดสอบกลิ่นในการปฏิบัติงานนี้ที่สมควรหนึ่ง

ข้อ ๗ การตรวจวัดค่าความเข้มข้นตามข้อ ๔ ให้ใช้วิธีการตามที่ American Society for Testing and Materials (ASTM) หรือ Japanese Industrial Standard (JIS) ได้กำหนดไว้ หรือวิธีการอื่นที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๘ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

นายวัฒนา เมืองสุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๒๒ ตอน ๔๓ ก วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๘

รายการที่	ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน
๑	๑	โรงงานประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดน้ำเสียหรือบำบัดน้ำเสีย
๒	๒	โรงงานประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับผลิตผลเกษตรกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> (๑) การต้ม นึ่ง หรืออบพืชหรือเมล็ดพืช (๒) การกะเทาะเมล็ด หรือเปลือกเมล็ดพืช (๓) การอัดปอหรือใบชาดูบ (๔) การหีบหรืออัดน้ำ หรือการเป็นหรืออันคน (๕) การเก็บเกี่ยวหรือล้างสิ่งพืช เมล็ดพืช หรือผลิตผลจากพืชในไร่ โข โคลงหรือคลังสินค้า (๖) การแปรรูป หรือของส่วนต่าง ๆ ของพืชซึ่งมีไขมันเมล็ดพืช หรือหัวพืช (๗) การเผาลานจากกะลามะพร้าว หรือการบดลานหรือแบ่งบรรจุภัณฑ์ที่ได้จากกะลามะพร้าว (๘) การเพาะเชื้อเห็ด กว๊าก ไม้ หรือถั่วงอก (๙) การร่อน ล้าง คัด หรือแยกขนาดหรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์กรรม (๑๐) การถนอมผลิตผลเกษตรกรรมโดยวิธีแล้ง (๑๑) การฟักไข่โดยใช้ตูบ
๓	๔	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งมิใช่สัตว์น้ำอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> (๑) การฆ่าสัตว์ (๒) การถนอมเนื้อสัตว์โดยวิธีอบ รวนนึ่ง ไส่เกลือ คอง ซากแห้ง หรือทำให้เยือกแข็งโดยลึบพ่นน้ำหรือห่อแห้ง (๓) การฟักผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์จากเนื้อสัตว์ มันสัตว์ นมสัตว์ หรือสารที่สกัดจากไข่สัตว์หรือกระดูกสัตว์ (๔) การสกัดน้ำมันหรือไขมันที่เป็นอาหารจากสัตว์ หรือการทำนํ้ามันหรือไขมันที่เป็นอาหารจากสัตว์ให้บริสุทธิ์ (๕) การบรรจุเนื้อสัตว์หรือเนื้อสัตว์หรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์หรือมันสัตว์ในภาชนะที่ผนึกและอากาศเข้าไม่ได้ (๖) การล้าง ขั้วและแยกตัว นึ่งทอด หรืออบ สัตว์หรือส่วนหนึ่งของสัตว์ (๗) การฟักผลิตภัณฑ์จากไข่เพื่อใช้ประกอบเป็นอาหาร เช่น ไข่เค็ม ไข่เยี่ยวม้า ไข่แดง ไข่เหลว เยือกแข็ง หรือไข่เหลวแช่เย็น

รายการที่	ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน
๔	๕	<p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำมันอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การทำเหมืองแร่ให้ใช้เชื้อเพลิงหรือใช้วิธีอื่นใดโดยวิธีการใดวิธีหนึ่ง เช่น การเผาเจาะรูไว้ใส่ หรือสแตกไว้ใส่</p> <p>(๒) การทำแท่นจากน้ำมันและไอน้ำมัน</p> <p>(๓) การทำแท่นขึ้น นมผง หรือนมระเหย</p> <p>(๔) การทำครีมจากน้ำมัน</p> <p>(๕) การทำเนยเหลวหรือเนยแข็ง</p> <p>(๖) การทำนมเปรี้ยวหรือเนยหมักแช่แข็ง</p> <p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำมันอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การทำอาหารจากสัตว์น้ำ ไส้หรือปลา และบรรจุในภาชนะที่ผนึกและอากาศเข้าไม่ได้</p> <p>(๒) การถนอมสัตว์น้ำ ไส้หรือปลา รวมกัน ไส้เกลือ ดอง ตากแห้ง หรือทำให้เยือกแข็งโดยแช่เย็นหรือเหือดแห้ง</p> <p>(๓) การทำผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากสัตว์น้ำ นม หรือไขมันสัตว์น้ำ</p> <p>(๔) การสกัดน้ำมันหรือไขมันที่เป็นอาหารจากสัตว์น้ำ หรือการทำน้ำมันหรือไขมันที่เป็นอาหารจากสัตว์น้ำให้บริสุทธิ์</p> <p>(๕) การล้าง ขี้เกลือ และ ดม นึ่ง พอด หรือบดสัตว์น้ำ</p> <p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การสกัดน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์</p> <p>(๒) การอัดหรือบีบจากพืชหรือสัตว์ที่สกัดน้ำมันออกแล้ว</p> <p>(๓) การทำน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ หรือ ไขมันจากสัตว์ ให้แข็งโดยการเติมไฮโดรเจน</p> <p>(๔) การทำน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ หรือไขมันจากสัตว์ให้บริสุทธิ์</p> <p>(๕) การทำเนยเทียม ครีมเทียม หรือน้ำมันผสมสำหรับปรุงอาหาร</p>
๕	๖	<p>โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผัก พืช หรือผลไม้ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การทำอาหารหรือเครื่องดื่มจากผัก พืชหรือผลไม้ และบรรจุในภาชนะที่ผนึกและอากาศเข้าไม่ได้</p> <p>(๒) การถนอมผัก พืช หรือผลไม้โดยวิธีการอื่นใด ตากแห้ง ดอง หรือทำให้เยือกแข็งโดยแช่เย็นหรือเหือดแห้ง</p>
๖	๗	
๗	๘	

รายการที่	ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน
๔	๕	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือพืชอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การสี ฝัด หรือจัดข้าว (๒) การทำแป้ง (๓) การป่นหรือบดผลิตภัณฑ์หรือหัวพืช (๔) การผลิตอาหารสำเร็จรูปจากเมล็ดพืชหรือหัวพืช (๕) การผสมแป้งหรือเมล็ดพืช (๖) การปลูกหัวพืช หรือทำหัวพืชให้เป็นเส้น เย็น แวน หรือเยน่ง
๕	๑๐	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารจากแป้งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การทำขนมปังหรือขนมเค้ก (๒) การทำขนมปังกรอบหรือขนมอบแห้ง (๓) การทำผลิตภัณฑ์อาหารจากแป้งเป็นเส้น เย็น เม็ด หรือชิ้น
๑๐	๑๑	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำตาลซึ่งได้จากพืชหรือพืชอื่นที่ได้ความหวานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การทำน้ำตาลเชื่อม (๒) การทำน้ำตาลทรายแดง (๓) การทำน้ำตาลทรายน้ำหรือน้ำตาลทรายขาว (๔) การทำน้ำตาลทรายดิบหรือน้ำตาลทรายขาว ให้บริสุทธิ์ (๕) การทำน้ำตาลกลั่นหรือน้ำตาลผง (๖) การทำกาแล็กโตส เดกซ์ ไทรส หรือผลิตภัณฑ์อื่นที่คล้ายคลึงกัน (๗) การทำน้ำตาลจากน้ำหนักของต้นมะพร้าว ต้นตาล โตนด หรือพืชอื่น ๆ ซึ่งมีใช้อยู่
๑๑	๑๒	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับชา กาแฟ โกโก้ ช็อกโกแลต หรือความหวานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การทำใบชาแห้งหรือใบชาผง (๒) การคั่ว บด หรือป่นกาแฟ หรือการทำกาแฟผง (๓) การทำโกโก้ผงหรือชงนมจากโกโก้ (๔) การทำช็อกโกแลต ช็อกโกแลตผง หรือขนมจากช็อกโกแลต (๕) การทำเค้กชวงผง จึงผง หรือเครื่องคั้นชวงผงจากพืชอื่น ๆ (๖) การทำมะนาวอัดเม็ด มะนาวอัดเม็ด หรือผลไม้อัดเม็ด

รายการที่	ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน
		(๗) การเชื่อมหรือเชื่อมผลไม้หรือเปลือกผลไม้ หรือการเชื่อมผลไม้หรือเปลือกผลไม้ด้วยน้ำตาล (๘) การอบหรือคั่วหัวหรือเมล็ดผลไม้ (Nuts) หรือการเคลือบหัวหรือเมล็ดผลไม้ (Nuts) ด้วยน้ำตาล กาแฟ โกโก้ หรือช็อกโกแลต (๙) การทำขนมปังฝรั่งเศส (๑๐) การทำลูกกวาดหรือทอฟฟี่ (๑๑) การทำไอศกรีม
๑๒	๑๓	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเครื่องปรุงหรือเครื่องประกอบอาหารอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การทำผงฟู (๒) การทำเครื่องปรุงกลิ่นรส หรือสีของอาหาร (๓) การทำแป้งแข็งเชื้อ (๔) การทำน้ำส้มสายชู (๕) การทำน้ำตาลอาร์ด (๖) การทำเนยเนยสด (๗) การบดหรือป่นเครื่องเทศ (๘) การทำพริกป่น พริกไทยป่น หรือเครื่องแกง
๑๓	๑๕	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับอาหารสัตว์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การทำอาหารผสมหรืออาหารสำเร็จรูปสำหรับเลี้ยงสัตว์ (๒) การป่นหรือบดพืช เมล็ดพืช กาแฟพืช เนื้อสัตว์ กระดูกสัตว์ ขนสัตว์ หรือเปลือกหอยสำหรับทำหรือผสมเป็นอาหารสัตว์
๑๔	๑๖	โรงงานต้น กลั่น หรือผสมสุรา
๑๕	๑๗	โรงงานผลิตเอทิลแอลกอฮอล์ซึ่งมีใช้เพื่อผลิตเอทิลกลั่นจากกากชด ไข่ได้ในการทำเอทิลความ
๑๖	๑๘	โรงงานทำหรือผสมสุรามาจากผลไม้ หรือสุราเข้มข้น ๆ แต่ไม่รวมถึงโรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับแอลกอฮอล์ในลำดับที่ ๑๕

รายการที่	ลำดับที่	ประเภทหรือชนิดของโรงงาน
๑๗	๑๕	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือปรีดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การทำ ปั่น หรือบดเมล็ด (๒) การทำปรีด
๑๘	๒๐	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการทำเครื่องคั้นที่ไม่มีแอลกอฮอล์หรือน้ำตาล
๑๙	๒๑	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับยาสูบ ยาอัด ยาเส้น ยาเคี้ยว หรือยาสูบที่ดัดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ (๑) การอบใบยาสูบให้แห้ง หรือการดูดกลืนใบยาสูบ (๒) การทำบุหรี่ซิการ์ บุหรี่ซิการ์ หรือบุหรี่อื่น (๓) การทำยาอัด ยาเส้น ยาเส้นปรุง หรือยาเคี้ยว (๔) การทำยาหัตถ์
๒๐	๒๕	โรงงานหมัก ร้าและอบ ปั่นหรือบด ฟอก จัดและแต่ง แป้งสำเร็จ จัดให้เป็นลาบหรือเนื้อสัตว์
๒๑	๓๐	โรงงานยาง ฟอก ฟอกสี ย้อมสี จัดหรือแต่งเส้นสัตว์
๒๒	๔๓	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการทำ เก็บรักษา หรือแปรรูปใย ยกเว้นใยเคมี
๒๓	๕๒	โรงงานห้อยเส้น

หมายเหตุ
ลำดับที่ หมายถึง ลำดับที่ของโรงงานจำพวกที่ ๑ โรงงานจำพวกที่ ๒ หรือโรงงานจำพวกที่ ๓ แล้วแต่กรณี
ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศกรมธุรกิจพลังงาน

เรื่อง กำหนดลักษณะและคุณภาพของน้ำมันเตา พ.ศ. 2562

เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๘๗ ง	หน้า ๓๐	ราชกิจจานุเบกษา	๕ เมษายน ๒๕๖๒
<p>(๕) นำมันเตาที่ผู้ค้านำมันตามมาตรา ๗ นำเข้ามาในราชอาณาจักร สำหรับใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง หรือเพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้ค้านำมันตามมาตรา ๗ ตามวัตถุประสงค์ด้วย</p> <p>(๖) นำมันเตาสำหรับการจำหน่ายให้แก่ผู้ค้านำมันตามมาตรา ๗ เพื่อนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง</p> <p>(๗) นำมันเตาสำหรับการจำหน่ายให้แก่ผู้ค้านำมันตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)</p> <p>ข้อ ๗ การขอและการให้ความเห็นชอบเห็นชอบตามข้อ ๖ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่ออธิบดีกรมธุรกิจพลังงานกำหนด</p> <p>ข้อ ๘ ประกาศนี้ไม่กระทบกระเทือนการให้ความเห็นชอบลักษณะและคุณภาพของน้ำมันเตาที่ได้ให้ความเห็นชอบไปแล้วก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ และให้คงใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้</p> <p>ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒</p> <p>นันทิกา ทังสุพานิช</p> <p>อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน</p>			

เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๘๗ ง	หน้า ๒๙	ราชกิจจานุเบกษา	๕ เมษายน ๒๕๖๒
<p>ประกาศกรมธุรกิจพลังงาน</p> <p>เรื่อง กำหนดลักษณะและคุณภาพของน้ำมันเตา</p> <p>พ.ศ. ๒๕๖๒</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงข้อกำหนดลักษณะและคุณภาพของน้ำมันเตาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ ววรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ อธิบดีกรมธุรกิจพลังงานออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้</p> <p>ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศกรมธุรกิจพลังงาน เรื่อง กำหนดลักษณะและคุณภาพของน้ำมันเตา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗</p> <p>ข้อ ๓ ประกาศนี้มีให้ใช้บังคับกับน้ำมันเตาที่จำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายไปนอกราชอาณาจักร โดยการขนส่งออกไปนอกราชอาณาจักรโดยตรงทางทะเล</p> <p>ข้อ ๔ ให้กำหนดน้ำมันเตาแบ่งออกเป็น ๕ ชนิด ได้แก่</p> <p>(๑) น้ำมันเตาชนิดที่ ๑</p> <p>(๒) น้ำมันเตาชนิดที่ ๒</p> <p>(๓) น้ำมันเตาชนิดที่ ๓</p> <p>(๔) น้ำมันเตาชนิดที่ ๔</p> <p>(๕) น้ำมันเตาชนิดที่ ๕</p> <p>ข้อ ๕ ภายใต้บังคับข้อข้อ ๒ ลักษณะและคุณภาพของน้ำมันเตาให้เป็นไปตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้</p> <p>ข้อ ๖ ลักษณะและคุณภาพของน้ำมันเตาที่ผู้ค้านำมันจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายจะต้องเป็น จะไม่เป็นไปตามที่กำหนดในรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้ก็ได้ แต่ผู้ค้านำมันต้องแจ้งลักษณะ และคุณภาพของน้ำมันดังกล่าวเฉพาะส่วนที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดในรายละเอียดแนบท้ายประกาศ เพื่อขอความเห็นชอบและต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมธุรกิจพลังงานก่อน</p> <p>(๑) น้ำมันเตาสำหรับการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร นอกจากการขนส่งออกไปนอกราชอาณาจักร โดยตรงทางทะเล ทั้งนี้ ให้รวมถึงน้ำมันเตาที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์นี้ด้วย</p> <p>(๒) น้ำมันเตาสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์นี้ด้วย</p> <p>(๓) น้ำมันเตาสำหรับการนำไปใช้กับเรือเดินทะเล ทั้งนี้ ให้รวมถึงน้ำมันเตาที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อวัตถุประสงค์นี้ด้วย</p> <p>(๔) น้ำมันเตาสำหรับการนำไปใช้ในการอื่นนอกเหนือจากการใช้เป็นเชื้อเพลิงโดยตรง ทั้งนี้ ให้รวมถึงน้ำมันเตาที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์นี้ด้วย</p>			

รายละเอียดแบบทำประกาศกรมธุรกิจพลังงาน
เรื่อง กำหนดลักษณะและคุณภาพของน้ำมันเตา
พ.ศ. ๒๕๖๒

รายการ	ข้อกำหนด	อัตรา สูงต่ำ	น้ำมันเตา				วิธีทดสอบ
			ชนิดที่ ๑	ชนิดที่ ๒	ชนิดที่ ๓	ชนิดที่ ๔	ชนิดที่ ๕
๑	กำมะถัน (Sulphur)	ร้อยละโดยน้ำหนัก ไม่สูงกว่า	๒.๐	๒.๐	๒.๐	๐.๕	ASTM D ๔๒๔๔
๒	ความสว่างจำเพาะ ณ อุณหภูมิ ๑๕.๖/๑๕.๖ องศาเซลเซียส (Specific gravity at 15.6/15.6 °C)	ไม่สูงกว่า	๐.๙๘๕	๐.๙๙๐	๐.๙๘๕	๐.๙๘๕	ASTM D ๑๒๔๘
๓	ความหนืด (Viscosity)	เซนติโกลล์ cSt					ASTM D ๔๔๔
๓.๑	ณ อุณหภูมิ ๕๐ องศาเซลเซียส (at 50 °C)	ไม่ต่ำกว่า และ	๗	๘๑	๑๘๑	-	-
๓.๒	ณ อุณหภูมิ ๑๐๐ องศาเซลเซียส (at 100 °C)	ไม่สูงกว่า และ	๘๐	๑๘๐	๒๓๐	-	-
๔	จุดวาบไฟ (Flash point)	ไม่สูงกว่า ไม่ต่ำกว่า	-	-	-	๓๐	ASTM D ๙๓
๕	จุดไหลเท (Pour point)	ไม่สูงกว่า	๒๔	๒๔	๓๐	๕๗	ASTM D ๙๗
๖	ปริมาณความร้อน (Gross heat of combustion)	ไม่ต่ำกว่า	๑๐,๐๐๐	๙,๙๐๐	๙,๙๐๐	๙,๙๐๐	ASTM D ๒๔๐
๗	เถ้า (Ash)	ไม่สูงกว่า	๐.๑	๐.๑	๐.๑	๐.๑	ASTM D ๔๘๑
๘	น้ำและตะกอน (Water and sediment)	ไม่สูงกว่า	๑.๐	๑.๐	๑.๐	๑.๐	ASTM D ๑๗๒๖
๙	สี (Colour)	ไม่ต่ำกว่า	๘.๐	-	-	-	ASTM D ๑๕๐๐

หมายเหตุ ให้ใช้วิธีทดสอบที่กำหนดในรายละเอียดแบบทำยื่นวิธีอื่นใดที่ให้ผลเทียบเท่า ในการมีข้อแก้ไขใช้วิธีที่กำหนดในรายละเอียดแบบทำนี้

ประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ 78/2554
เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปในการระบายน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำ
เสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรม

ประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ที่ ๑๖/๓ /๒๕๕๔

เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปในการระบายน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรม

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ทั่วไปในการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ และ มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๔ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงกำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปในการระบายน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรม ขึ้นใหม่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๔๔/๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปในการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“น้ำเสีย” หมายถึง น้ำที่ผ่านการใช้แล้วทุกชนิดที่เกิดขึ้นจากเขตอุตสาหกรรม เขตพาณิชยกรรม และเขตที่พักอาศัย

“ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง” หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของผู้ประกอบการ

ในนิคมอุตสาหกรรมที่ได้จัดให้มีไว้สำหรับบำบัดน้ำเสียจากเขตอุตสาหกรรม เขตพาณิชยกรรม และเขตที่พักอาศัย

“ระบบระบายน้ำเสีย” หมายถึง ระบบของท่อพร้อมทั้งส่วนประกอบต่างๆ สำหรับรวบรวมและระบายน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของผู้ประกอบการ

“ระบบระบายน้ำฝน” หมายถึง ระบบของท่อหรือรางระบายน้ำพร้อมทั้งส่วนประกอบต่างๆ สำหรับรวบรวม และระบายน้ำฝน

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการบริการ หรือผู้ประกอบการพาณิชย์กรรม ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ ๓ การระบายน้ำเสียสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการจะต้องก่อสร้างระบบระบายน้ำเสียเพื่อระบายน้ำเสียทุกส่วนลงสู่ท่อระบายน้ำเสียส่วนกลาง โดยมีหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบระบายน้ำเสีย ต้องเป็นระบบท่อบีบ

(๒) ระบบระบายน้ำเสีย จะต้องแยกจากระบบระบายน้ำฝนโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้น้ำฝนไหลลงท่อระบายน้ำเสียส่วนกลาง และต้องป้องกันมิให้น้ำเสียไหลเข้าสู่ระบบระบายน้ำฝนของนิคมอุตสาหกรรมโดยเด็ดขาด

(๓) ต้องจัดให้มีบ่อตรวจคุณภาพน้ำ (INSPECTION MANHOLE) อย่างน้อย ๑ บ่อภายในสถานประกอบการก่อนที่น้ำเสียจะปล่อยลงสู่ท่อระบายน้ำเสียส่วนกลาง ทั้งนี้ เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับตรวจสอบน้ำเสียมิคว่ำครวญคุณภาพน้ำเสีย

(๔) ต้องมีบ่อบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมพอที่จะปรับคุณภาพของน้ำเสียให้คงที่ในกรณีที่น้ำเสียมีคุณสมบัติเปลี่ยนแปลงมากในช่วงเวลานี้ก่อนที่จะระบายเข้าสู่ท่อระบายน้ำเสียส่วนกลาง

(๕) จะต้องมีประตูน้ำเปิด - ปิด ก่อนที่จะระบายน้ำเสียลงสู่ท่อระบายน้ำเสียส่วนกลาง

(๖) การเชื่อมต่อท่อระบายน้ำเสียเข้ากับท่อระบายน้ำเสียส่วนกลาง จะต้องต่อจากบ่อตรวจคุณภาพน้ำ (INSPECTION MANHOLE) ของสถานประกอบการ เชื่อมกับบ่อพักน้ำเสีย (MANHOLE) ที่ กบ. ได้จัดเตรียมไว้ให้ โดยต้องเชื่อมต่อให้สนิทเพื่อป้องกันน้ำซึมเข้า - ออก

ข้อ ๔ ห้ามผู้ประกอบการระบายน้ำที่มีผลการระบายและการบำบัดน้ำเสียเข้าสู่ท่อระบายน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรม เช่น สารที่มีความหนืดสูง สารที่จับหรือตะกอนในท่อระบายน้ำเสียให้อุดตันหรือวัสดุที่ทำให้อุดตัน ตะกอนแคลเซียมคาร์ไบด์ (Calcium Carbide Sludge) สารตัวทำละลาย (Solvent) เป็นต้น

ข้อ ๕ เกณฑ์คุณภาพน้ำเสียที่ผู้ประกอบการจะระบายเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรมได้ ต้องมีค่าที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าบีโอดี (Biochemical Oxygen Demand) ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เวลา ๕ วัน ไม่มากกว่า ๕๐๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร

(๒) ค่าซีโอดี (Chemical Oxygen Demand) ไม่มากกว่า ๗๕๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร

(๓) ค่าความเป็นกรดและด่าง (pH) ไม่น้อยกว่า ๕.๕ และไม่มากกว่า ๙.๐

(๔) ค่าทีดีเอส (TDS หรือ Total Dissolved Solids) ไม่มากกว่า ๓,๐๐๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร

(๕) สารแขวนลอย (Suspended Solids) ไม่มากกว่า ๒๐๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร

(๖) ค่าทีเคเอ็น (TKN หรือ Total Kjeldahl Nitrogen) ไม่มากกว่า ๑๐๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร

(๗) ค่าของโลหะหนักชนิดต่างๆ ต้องมีค่า ดังนี้

(ก)ปรอท (Mercury) ไม่มากกว่า ๐.๐๐๕ มิลลิกรัม ต่อลิตร

(ข)เซลีนียม (Selenium) ไม่มากกว่า ๐.๐๒ มิลลิกรัม ต่อลิตร

- (ค) แคดเมียม (Cadmium) ไม่มากกว่า ๐.๐๓ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (ง) ตะกั่ว (Lead) ไม่มากกว่า ๐.๒๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (จ) อาร์เซนิก (Arsenic) ไม่มากกว่า ๐.๒๕ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (ฉ) โครเมียม (Chromium)
 (๑) Hexavalent Chromium ไม่มากกว่า ๐.๒๕ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (๒) Trivalent Chromium ไม่มากกว่า ๐.๗๕ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (ช) แบเรียม (Barium) ไม่มากกว่า ๑.๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (ซ) นิกเกิล (Nickel) ไม่มากกว่า ๑.๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (ฌ) ทองแดง (Copper) ไม่มากกว่า ๒.๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (ฉ) สังกะสี (Zinc) ไม่มากกว่า ๕.๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (ฎ) แมงกานีส (Manganese) ไม่มากกว่า ๕.๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (ฏ) เงิน (Silver) ไม่มากกว่า ๑.๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (ฐ) เหล็กทั้งหมด (Total Iron) ไม่มากกว่า ๑๐.๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (๔) ซัลไฟด์ (Sulfide) คิดเทียบเป็นไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H_2S) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (๕) ไนไตรต์ (Nitrite) คิดเทียบเป็นไฮโดรเจนไนไตรต์ (HCN) ไม่มากกว่า ๐.๒ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (๑๐) ฟอร์มัลดีไฮด์ (Formaldehyde) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (๑๑) สารประกอบฟีนอล (Phenols Compound) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (๑๒) คลอรีนอิสระ (Free Chlorine) ไม่มากกว่า ๑ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (๑๓) คลอไรด์เทียบเท่าคลอรีน (Chloride as Cl_2) ไม่มากกว่า ๒,๐๐๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (๑๔) ฟลูออไรด์ (Fluoride) ไม่มากกว่า ๕ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (๑๕) สารที่ใช้ป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์ (Pesticide) ต้องไม่พบ
 (๑๖) อุณหภูมิ (Temperature) ไม่มากกว่า ๔๕ องศาเซลเซียส
 (๑๗) สี (Color) ต้องไม่เป็นที่พึงรังเกียจ
 (๑๘) กลิ่น (Odor) ต้องไม่เป็นที่พึงรังเกียจ
 (๑๙) น้ำมันและไขมัน (Oil & Grease) ไม่มากกว่า ๑๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร
 (๒๐) สารซักฟอก (Surfactants) ไม่มากกว่า ๓๐ มิลลิกรัม ต่อลิตร

ข้อ ๖ การตรวจสอบคุณภาพน้ำเสียตามข้อ ๕ ให้ใช้วิธีการทางอุตสาหกรรมหรือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเห็นชอบ หากหน่วยงานดังกล่าวไม่ได้กำหนดไว้ ให้ใช้วิธีตามคู่มือวิเคราะห์น้ำและน้ำเสียของสมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย หรือ Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater ซึ่ง American Public Health Association, American Water Work Association และ Water Environment Federation ของสหรัฐอเมริกา ร่วมกันกำหนดไว้

ทั้งนี้ การตรวจวัดหรือตรวจวิเคราะห์ต้องดำเนินการโดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของราชการว่า มีความสามารถในการตรวจวัดหรือตรวจวิเคราะห์คุณสมบัติของน้ำเสียในพารามิเตอร์นั้น

ข้อ ๗ เกณฑ์คุณภาพน้ำเสียที่จะระบายสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศนี้ เว้นแต่ในการดำเนินการวิเคราะห์ผลการทดสอบสิ่งแวดล้อมที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาการวิเคราะห์ผลการทดสอบสิ่งแวดล้อมของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้กำหนดไว้แตกต่างไปประกาศนี้

กรณีนิคมอุตสาหกรรมใดได้จัดทำบัญชีฐานข้อมูลการระบายน้ำเสียให้สามารถกำหนดเกณฑ์คุณภาพน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางให้แตกต่างจากที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ กบอ. พิจารณานุญาต

ข้อ ๘ กรณีเกณฑ์คุณภาพน้ำเสียที่จะระบายสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรมไม่เป็นไปตามที่ กบอ. กำหนด หรือไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบกิจการจะต้องสร้างระบบบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นที่มีขนาดและประสิทธิภาพเพียงพอที่จะปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียของสถานที่ประกอบการของตนเพื่อให้มีลักษณะตามเกณฑ์คุณภาพน้ำเสียที่ กบอ. กำหนด หรือตามที่กำหนดในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากก่อนระบายน้ำเสีย

น้ำนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นางมณฑา ประทุมพรพาล)

ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ 79-2554
เรื่อง วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอย
และสิ่งปฏิกูลที่เกิดขึ้นในนิคมอุตสาหกรรม

ประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ที่ ๗๙ / ๒๕๕๙

เรื่อง การกำหนดอัตราการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงาน ในนิคมอุตสาหกรรม (แก้ไขเพิ่มเติม)

ตามที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ออกประกาศการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย ที่ ๕๖/๒๕๕๑ เรื่อง การกำหนดอัตราการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่องของ
โรงงานในนิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ นั้น

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศดังกล่าวข้างต้น การนิคมอุตสาหกรรมแห่ง
ประเทศไทย จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อัตราการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงาน”
ในข้อ ๑ ของประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่ ๕๖/๒๕๕๑ เรื่อง การกำหนดอัตรา
การปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“อัตราการระบายมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงาน” หมายความว่า ปริมาณมลสาร
ทางอากาศที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการโรงงานตามชนิดที่กำหนดขึ้นตาม
กฎหมายที่อาจอนุญาตให้ระบายออกจากโรงงานได้”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ ของประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่
๕๖/๒๕๕๑ เรื่อง การกำหนดอัตราการปล่อยมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม
ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ อัตราการระบายมลสารทางอากาศจากปล่องของโรงงานที่อนุญาตให้ระบายออกจาก
ปล่องของโรงงานอุตสาหกรรมในแต่ละนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามค่ามาตรฐานซึ่งกำหนดตามกฎหมาย
ว่าด้วยโรงงานหรือตามมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ

สิ่งแวดล้อม....

สิ่งแวดล้อมของแต่ละนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ในการพิจารณาอนุญาต กนอ. จะคำนึงถึงความจำเป็นในการบริหารจัดการ การกำกับดูแล และการป้องกันผลกระทบที่จะมีต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมตามลักษณะของนิคมอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรม หรือกลุ่มกิจกรรมในแต่ละนิคมอุตสาหกรรมประกอบด้วย"

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙

(นายอุทัย จันทิมา)

ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง
กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม
และเขตประกอบการอุตสาหกรรม

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดประเภทโรงงานอุตสาหกรรม และนิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๒ ให้ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง กำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรม ที่อนุญาตให้ระบายน้ำทิ้งให้มีค่ามาตรฐานแตกต่างจากค่ามาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนดไว้ใน ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดประเภทโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการออกประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม เฉพาะประเภทฉบับใหม่

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงงาน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“นิคมอุตสาหกรรม” หมายความว่า นิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม

“เขตประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า เขตประกอบการอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือพื้นที่จัดสรรเพื่อการอุตสาหกรรมที่มีการจัดการระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อมร่วมกัน

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำที่เกิดจากการประกอบกิจการ น้ำจากการใช้น้ำของคนงาน หรือน้ำจากกิจกรรมอื่นในโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม หรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่จะระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๔ กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรมไว้ ดังต่อไปนี้

๔.๑ ความเป็นกรดและด่าง (pH) ตั้งแต่ ๕.๕ ถึง ๙.๐

๔.๒ อุณหภูมิ (Temperature) ไม่เกิน ๔๐ องศาเซลเซียส

๔.๓ สี (Color) ไม่เกิน ๓๐๐ เอดีเอ็มไอ

๔.๔ ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด (Total Dissolved Solids หรือ TDS) มีค่าดังนี้

(๑) กรณีระบายลงแหล่งน้ำ ต้องไม่เกิน ๓,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) กรณีระบายลงแหล่งน้ำที่มีค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดเกินกว่า ๓,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดในน้ำทิ้งที่จะระบายได้ต้องมีค่าเกินกว่าค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดที่มีอยู่ในแหล่งน้ำนั้นไม่เกิน ๕,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๔.๕ ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (Total Suspended Solids) ไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๔.๖ บีโอดี (Biochemical Oxygen Demand) ไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๔.๗ ซีโอดี (Chemical Oxygen Demand) ไม่เกิน ๑๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๔.๘ ซัลไฟด์ (Sulfide) ไม่เกิน ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

๔.๙ ไฮยาไนต์ (Cyanides HCN) ไม่เกิน ๐.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร

๔.๑๐ น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ไม่เกิน ๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

๔.๑๑ ฟORMALDEHYDE (Formaldehyde) ไม่เกิน ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

๔.๑๒ สารประกอบฟีนอล (Phenols) ไม่เกิน ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

๔.๑๓ คลอรีนอิสระ (Free Chlorine) ไม่เกิน ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

๔.๑๔ สารฆ่าศัตรูพืชและสัตว์ (Pesticide) ต้องตรวจไม่พบ

๔.๑๕ ทีเคเอ็น (Total Kjeldahl Nitrogen) ไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๔.๑๖ โลหะหนัก มีค่าดังนี้

(๑) สังกะสี (Zn) ไม่เกิน ๕.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๒) โครเมียมเฮกซะวาเลนต์ (Hexavalent Chromium) ไม่เกิน ๐.๒๕

มิลลิกรัมต่อลิตร

(๓) โครเมียมไตรวาเลนต์ (Trivalent Chromium) ไม่เกิน ๐.๓๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๔) สารหนู (As) ไม่เกิน ๐.๒๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๕) ทองแดง (Cu) ไม่เกิน ๒.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๖)ปรอท (Hg) ไม่เกิน ๐.๐๐๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๗) แคดเมียม (Cd) ไม่เกิน ๐.๐๓ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๘) แบเรียม (Ba) ไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๙) ซีลีเนียม (Se) ไม่เกิน ๐.๐๒ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๐) ตะกั่ว (Pb) ไม่เกิน ๐.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๑) นิกเกิล (Ni) ไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๒) แมงกานีส (Mn) ไม่เกิน ๕.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๕ การตรวจสอบค่ามาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม ตามข้อ ๔ ให้ใช้วิธีดังต่อไปนี้

๕.๑ ความเป็นกรดและด่าง ให้ใช้เครื่องวัดความเป็นกรดและด่างของน้ำ (pH Meter) ที่มีความละเอียดไม่ต่ำกว่า ๐.๑ หน่วย

๕.๒ อุณหภูมิ ให้ใช้เครื่องวัดอุณหภูมิวัดขณะทำการเก็บตัวอย่าง

๕.๓ สี ให้ใช้วิธีเอตีเอ็มไอ (ADMI Method)

๕.๔ ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด ให้ใช้วิธีระเหยตัวอย่างที่กรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fiber Filter Disk) และอบแห้งที่อุณหภูมิ ๑๘๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลาอย่างน้อย ๑ ชั่วโมง

๕.๕ ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด ให้ใช้วิธีกรองผ่านกระดาษกรองใยแก้ว (Glass Fiber Filter Disk) และอบแห้งที่อุณหภูมิ ๑๐๓ - ๑๐๕ องศาเซลเซียส เป็นเวลาอย่างน้อย ๑ ชั่วโมง

๕.๖ บีโอดี ให้ใช้วิธีบ่มตัวอย่างที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เป็นเวลา ๕ วันติดต่อกัน และหาค่าออกซิเจนละลายด้วยวิธีเอไซด์โมดิฟิเคชัน (Azide Modification) หรือวิธีเมมเบรนอิเล็กโทรด (Membrane Electrode)

๕.๗ ซีโอดี ให้ใช้วิธีย่อยสลายโดยใช้โพแทสเซียมไดโครเมต (Potassium Dichromate)

๕.๘ ซัลไฟด์ ให้ใช้วิธีไอโอดิเมตริก (Iodometric Method) หรือวิธีเมทิลีนบลู (Methylene Blue Method)

๕.๙ ไฮยาไนต์ ให้ใช้การกลั่น (Distillation) และตรวจวัดด้วยวิธีเทียบสี (Colorimetric Method) หรือวิธี Flow Injection Analysis

๕.๑๐ น้ำมันและไขมัน ให้ใช้วิธีสกัดด้วยเทคนิค Liquid - Liquid Extraction หรือ Soxhlet Extraction ด้วยตัวทำละลายแล้วแยกหาน้ำหนักของน้ำมันและไขมัน

๕.๑๑ ฟอรัมาลดีไฮด์ ให้ใช้วิธีเทียบสี (Colorimetric Method)

๕.๑๒ สารประกอบฟีนอล ให้ใช้การกลั่น (Distillation) และตรวจวัดด้วยวิธีเทียบสี (Colorimetric Method)

๕.๑๓ คลอรีนอิสระ ให้ใช้วิธีไตเตรท (Titrimetric Method) หรือวิธีเทียบสี (Colorimetric Method)

๕.๑๔ สารฆ่าศัตรูพืชและสัตว์ ให้ใช้วิธีแก๊สโครมาโตกราฟี (Gas-Chromatographic Method)

๕.๑๕ ทีเคเอ็น ให้ใช้วิธีเจลดาล์ (Kjeldahl)

๕.๑๖ โลหะหนัก

(๑) สังกะสี ทองแดง แคดเมียม แบเรียม ตะกั่ว นิกเกิล และแมงกานีส ให้ใช้วิธีย่อยสลายตัวอย่างด้วยกรด (Acid digestion) และวัดหาปริมาณโลหะด้วยวิธีอะตอมมิกแอบซอร์ปชันสเปกโตรเมตรี (Atomic Absorption Spectrometry : AAS) หรือวิธีอินดักทีฟลีคัพเพลดพลาสมา (Inductively Coupled Plasma)

(๒) โครเมียม

(ก) โครเมียมทั้งหมด ให้ใช้วิธีย่อยสลายตัวอย่างด้วยกรด (Acid digestion) และวัดหาปริมาณโลหะด้วยวิธีอะตอมมิกแอ็บซอร์ปชันสเปกโตรเมตตรี (Atomic Absorption Spectrometry: AAS) หรือวิธีอินดักทีฟพลาสมา (Inductively Coupled Plasma)

(ข) โครเมียมเฮกซะวาเลนต์ ให้ใช้วิธีเทียบสี (Colorimetric Method) หรือวิธีสกัดและตรวจวัดด้วยวิธีอะตอมมิกแอ็บซอร์ปชันสเปกโตรเมตตรี (Atomic Absorption Spectrometry: AAS) หรือวิธีสกัดและตรวจวัดด้วยวิธีอินดักทีฟพลาสมา (Inductively Coupled Plasma)

(ค) โครเมียมไตรวาเลนต์ ให้ใช้วิธีคำนวณจากค่าส่วนต่างของโครเมียมทั้งหมดกับโครเมียมเฮกซะวาเลนต์

(๓) สารหนูและซีลีเนียม ให้ใช้วิธีอะตอมมิกแอ็บซอร์ปชันสเปกโตรโฟโตเมตตรี (Atomic Absorption Spectrophotometry) ชนิดไฮไดรด์เจเนอเรชัน (Hydride Generation) หรือวิธีอินดักทีฟพลาสมา (Inductively Coupled Plasma)

(๔) พรอท ให้ใช้วิธีโคลด์เวเปอร์อะตอมมิกแอ็บซอร์ปชันสเปกโตรเมตตรี (Cold Vapor Atomic Absorption Spectrometry) หรือวิธีโคลด์เวเปอร์อะตอมมิกฟลูออเรสเซนซ์สเปกโตรเมตตรี (Cold Vapor Atomic Fluorescence Spectrometry) หรือวิธีอินดักทีฟพลาสมา (Inductively Coupled Plasma)

ข้อ ๖ การตรวจสอบค่ามาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม ตามข้อ ๕ ให้เป็นไปตามคู่มือวิเคราะห์น้ำและน้ำเสียของสมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย หรือ Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater ซึ่ง American Public Health Association, American Water Work Association และ Water Environment Federation ของประเทศสหรัฐอเมริกากำหนด หรือตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๗ การเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งเพื่อการตรวจสอบมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม ตามข้อ ๔ ให้เป็นดังต่อไปนี้

๗.๑ จุดเก็บตัวอย่าง ให้เก็บในจุดระบายทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือจุดอื่นที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม ในกรณีมีการระบายทิ้งหลายจุดให้เก็บทุกจุด

๗.๒ วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง ณ จุดเก็บตัวอย่างตาม ๗.๑ ให้เก็บแบบจ้วง (Grab Sample)

ข้อ ๘ ประกาศนี้ไม่ใช้บังคับกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีการกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติไว้เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๙ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับจากแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ที่ ๗๖/๒๕๖๐

เรื่อง กำหนดมาตรฐานทั่วไปในการระบายน้ำเสียลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรม

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปในการระบายน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๗ และข้อ ๒๙ ของข้อบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ว่าการจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ ๗๘/๒๕๕๔ เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปในการระบายน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“นิคมอุตสาหกรรม” หมายความว่า นิคมอุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยเขตอุตสาหกรรมทั่วไปหรือเขตประกอบการเสรีหรือทั้งสองเขต

“น้ำเสีย” หมายความว่า น้ำที่ผ่านการใช้แล้วทุกชนิดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการหรือกิจกรรมอื่นในนิคมอุตสาหกรรม

“ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง” หมายความว่า สิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของผู้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมที่ได้จัดให้มีไว้สำหรับบำบัดน้ำเสียจากการประกอบกิจการหรือกิจกรรมอื่นในนิคมอุตสาหกรรม

“ระบบระบายน้ำเสีย” หมายความว่า ระบบของท่อ พร้อมทั้งส่วนประกอบต่าง ๆ สำหรับรวบรวมและระบายน้ำเสียลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรม

“ระบบระบายน้ำฝน” หมายความว่า ระบบของท่อหรือรางระบาย พร้อมทั้งส่วนประกอบต่าง ๆ สำหรับรวบรวมและระบายน้ำฝน

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือการบริการหรือพาณิชยกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

ข้อ ๓ ระบบระบายน้ำเสียที่จะระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรมจะต้องดำเนินการออกแบบก่อสร้างระบบระบายน้ำตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ท่อระบายน้ำเสียต้องเป็นระบบท่อปิด

(๒) ระบบระบายน้ำเสียต้องแยกออกจากระบบระบายน้ำฝนโดยเด็ดขาด

(๓) ต้องมีบ่อตรวจคุณภาพน้ำ (INSPECTION MANHOLE) อย่างน้อย ๑ บ่อภายในสถานประกอบกิจการก่อนที่จะระบายน้ำเสียลงสู่ระบบระบายน้ำเสียส่วนกลาง

(๔) ต้องมีบ่อเก็บกักขนาดเหมาะสมเพียงพอที่จะปรับปรุงคุณลักษณะของน้ำเสียให้คงที่ในกรณีที่น้ำเสียมีคุณลักษณะเปลี่ยนแปลงมากในช่วงเวลาหนึ่งก่อนที่จะระบายน้ำเสียลงสู่ระบบระบายน้ำเสียส่วนกลาง

(๕) จะต้องมีการสูบน้ำปิด - เปิด ก่อนที่จะระบายน้ำเสียลงสู่ระบบระบายน้ำเสียส่วนกลาง

(๖) การเชื่อมต่อท่อน้ำเสียเข้าที่ระบายน้ำเสียส่วนกลาง จะต้องต่อท่อจากบ่อตรวจคุณภาพน้ำ (INSPECTION MANHOLE) ของสถานประกอบกิจการ เชื่อมกับบ่อพักน้ำเสีย (MANHOLE) ที่ กนอ. ได้จัดเตรียมไว้ให้ โดยต้องเชื่อมรอยต่อให้สนิทเพื่อป้องกันน้ำซึมเข้า - ออก

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการกิจการระบายสารที่มีผลต่อการระบายและการบำบัดน้ำเสียลงสู่ระบบระบายน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรม เช่น สารที่มีความหนืดสูง สารที่จับหรือตกตะกอนในที่ระบายแล้วทำให้เกิดอุดตัน หรือวัสดุที่ทำให้อุดตัน ตะกอนแคลเซียมคาร์ไบด์ (Calcium Carbide Sludge) หรือสารตัวทำละลาย (Solvent) เป็นต้น

ข้อ ๕ กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำเสียที่จะระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรมไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นกรดและด่าง (pH) ตั้งแต่ ๕.๕ ถึง ๙.๐

(๒) อุณหภูมิ (Temperature) ไม่เกิน ๔๕ องศาเซลเซียส

(๓) สี (Color) ไม่เกิน ๖๐๐ เอดีเอ็มไอ

(๔) กลิ่น (Odor) ต้องไม่เป็นที่พึงรังเกียจ

(๕) ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด (Total Dissolved Solids หรือ TDS) ไม่เกิน ๓,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๖) ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (Total Suspended Solids) ไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๗) บีโอดี (Biochemical Oxygen Demand) ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส เวลา ๕ วัน ไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๘) ซีโอดี (Chemical Oxygen Demand) ไม่เกิน ๗๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๙) ซัลไฟด์ (Sulfide) ไม่เกิน ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๐) ไซยาไนด์ (Cyanides HCN) ไม่เกิน ๐.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๑) น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ไม่เกิน ๑๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๒) ฟอรัมาลดีไฮด์ (Formaldehyde) ไม่เกิน ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๓) สารประกอบฟีนอล (Phenols Compound) ไม่เกิน ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๔) คลอรีนอิสระ (Free Chlorine) ไม่เกิน ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

(๑๕) สารฆ่าศัตรูพืชและสัตว์ (Pesticide) ต้องตรวจไม่พบ

(๑๖) ทีเคเอ็น (Total Kjeldahl Nitrogen) ไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

- (๑๗) ฟลูออไรด์ (Fluoride) ไม่เกิน ๕ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๘) สารซักฟอก (Surfactants) ไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙) โลหะหนัก มีค่าดังนี้
 (๑๙.๑) สังกะสี (Zinc) ไม่เกิน ๕.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๒) โครเมียมเฮกซะวาเลนต์ (Hexavalent Chromium) ไม่เกิน ๐.๒๕ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๓) โครเมียมไตรวาเลนต์ (Trivalent Chromium) ไม่เกิน ๐.๗๕ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๔) สารหนู (Arsenic) ไม่เกิน ๐.๒๕ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๕) ทองแดง (Copper) ไม่เกิน ๒.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๖)ปรอท (Mercury) ไม่เกิน ๐.๐๐๕ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๗) แคดเมียม (Cadmium) ไม่เกิน ๐.๐๓ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๘) แบเรียม (Barium) ไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๙) ซีลีเนียม (Selenium) ไม่เกิน ๐.๐๒ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๑๐) ตะกั่ว (Lead) ไม่เกิน ๐.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๑๑) นิกเกิล (Nickel) ไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๑๒) แมงกานีส (Manganese) ไม่เกิน ๕.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๑๓) เงิน (Silver) ไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
 (๑๙.๑๔) เหล็กทั้งหมด (Total Iron) ไม่เกิน ๑๐.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๖ การตรวจสอบค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำเสียตามข้อ ๕ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม หรือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด หรือให้เป็นไปตามคู่มือวิเคราะห์น้ำและน้ำเสียของสมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย หรือ Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater ซึ่ง American Public Health Association, American Water Work Association และ Water Environment Federation ของประเทศสหรัฐอเมริกา กำหนด หรือตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วแต่กรณีก็ได้

การตรวจวัดหรือตรวจวิเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการโดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของราชการว่า มีความสามารถในการตรวจวัดหรือตรวจวิเคราะห์คุณลักษณะน้ำเสียในพารามิเตอร์นั้น

ข้อ ๗ มาตรฐานคุณภาพน้ำเสียที่ผู้ประกอบการจะระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ เว้นแต่ในกรณีในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้กำหนดไว้แตกต่างกับประกาศนี้ ก็ให้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าว

กรณีนิคมอุตสาหกรรมใดได้จัดทำบัญชีฐานข้อมูลการระบายน้ำเสียไว้ ให้กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางให้แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ได้ ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และได้รับอนุญาตจาก กนอ. ก่อน

ข้อ ๘ กรณีมาตรฐานคุณภาพน้ำเสียที่ผู้ประกอบการจะระบายลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางในนิคมอุตสาหกรรมไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ หรือไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบการจะต้องก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นที่มีขนาดและประสิทธิภาพเพียงพอที่จะปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียของสถานประกอบการของตนให้มีคุณลักษณะตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในประกาศนี้หรือตามที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าว ก่อนระบายน้ำเสียทุกส่วนลงสู่ระบบระบายน้ำเสียส่วนกลาง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

วีรพงศ์ ไชยเพิ่ม

ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย